

کارخانه داران کاغذی!

هورزاق

عصر اقتصاد

www.asre-eghtesad.com
روزنامه بین المللی اقتصادی صبح ایران

صفحه ۸

۱۸ الی ۲۱ شهریورماه ۱۴۰۳

ویژه نامه هجدهمین نمایشگاه ایران پلاست

صادرات ۱۱۱ میلیون دلاری
پتروشیمی تبریز
در سال ۱۴۰۲

صفحه ۴

سرمقاله

۸ درد عمده بالادستی ها و پایین دستی ها

مسعود شریعت زاده
مدیر مسئول

ایران با وجود منابع عظیم هیدروکربنی و نیروی انسانی جوان و متخصص می توانست در بخش بالادستی صنایع پتروشیمی و صنایع پایین دستی بسیار بهتر عمل کند هر چند که چرخ بسیاری از صنایع داخلی به همراه سهم بیش از ۱۶ میلیارد دلاری صادرات هم نشان از پیشتازی این صنایع در کشور دارد.

با این حال صنعت پیشرو و آینده دار در ایران و جهان همچنان درگیر مشکلات و مصائب است که اکنون سیاستمداران یا اجازه ورود سرمایه گذاران داخلی و خارجی را به آنها نمی دهند و یا با اعمال نفوذ دلالان در نظام تصمیم گیری انگیزه ورود به بخش های پر باره را با سیاستگذاری های اشتباه کشته اند.

امروز صنایع پتروشیمی بالادستی و پایین دستی به رغم گذشت بیش از ۶ دهه از عمر آن همچنان درگیر مصائب و مشکلاتی است که برخی از آنها بسیار پیش پا افتاده بوده و کافی است با یک نظام تصمیم گیری جدی و واحد و نه گفتن به دلالان ذی نفوذ یکبار برای همیشه آنها را حل کند و برند ایران را در این صنعت در جهان درخشان کند.

مشکلاتی که می توان عمده آنها را به شرح زیر برشمرد: ۱- قوانین دست و پاگیر و خلق الساعه، ۲- سیاست های ارزی غلط که در نتیجه آن منابع عظیم رانته ایجاد شده است ۳- نحوه نادرست توزیع محصولات پتروشیمی به ویژه در بورس که مولود شرکت های کاغذی است و به عاملی برای گران تمام شدن مواد اولیه برای تولید کنندگان واقعی شده است. ۴- قیمت گذاری های دستوری که نه تنها پتروشیمی های بالادستی و پایین دستی را آزار داده و بلکه سرمایه ده ها هزار سهامدار را نیز بخار کرد. ۵- حفره های قانونی در واردات و صادرات که منجر به کم اظهاری و بیش اظهاری برای واردات و صادرات شده است. ۶- کمبود انرژی و خوراک که زمستان و تابستان را برای شرکت ها و سهامداران به کابوس و زیان عدم نفع و... بدل کرده است. ۷- عدم تعریف سیاستگذاری درست برای جذب سرمایه های ضروری در بخش بالادستی و ایجاد تحرک در صنایع پایین دستی با ارزش افزوده بالا به جای رشد قارچ گونه دلالان ۸- معضل تامین سرمایه به ویژه سرمایه در گردش و بی مهری بانکها و بانک مرکزی.

عصر اقتصاد در تعامل با فعالان و کارشناس این حوزه سعی کرده تا هم زمان با برگزاری هجدهمین نمایشگاه ایران پلاست به طور مشروح به معضلات و گرفتاری های این صنعت بپردازد و زبان گویای دردمندان افتخارآفرین خانواده عظیم پتروشیمی باشد. کاش اکنون که دولت جدید در ماه های ابتدایی است گوش شنوایی برای این دردهای آشنا داشته باشد.

بررسی پاراگ های منحرف شده و نمود آن در تجارت خارجی پتروشیمی کشور " با ظرفیت های " بدبخت!

صفحه ۲

کارشناس انرژی در گفتگو با عصر اقتصاد:

پایان خط اقتصاد صدقه ای

صفحه ۴

عصر اقتصاد بخشی از مشکلات فعالان صنعت پلیمر را بررسی می کند:

تیغ کند حاکمیت در دست دلالان!

صفحه ۵

تا پایان برنامه هفتم توسعه ظرفیت تولید پتروشیمی ها به ۱۳۰ میلیون تن افزایش می یابد توسعه منهای خوراک

صفحه ۷

وحیده شمسی عنوان کرد: ایران سرزمین فرصت هاست و می تواند به برند جهانی تبدیل شود

با ایجاد ۲۵ شغل ثابت در تمامی ایام سال و ۱۸۰ شغل فصلی در ایام برداشت و بسته بندی خرما و آن هم با استفاده از توان بانوان بومی منطقه گامی هر چند کوچک در توسعه و آبادانی کشور عزیزمان برداریم .

همچنین کارخانه ای را در صنایع پایین دست پتروشیمی و به منظور تولید محصولات استرچ فیلم و انواع محصولات بسته بندی پلیمری در استان آذربایجان غربی پایه ریزی و ایجاد کردیم که در این رهگذر علاوه بر سرمایه گذاری بیش از ۱/۵ میلیون دلار ، توانسته ایم بیش از ۱۰ شغل به صورت ثابت ایجاد نماییم .

در کسب و کار خود و انتخاب استراتژی هایمان به چه عواملی بیشتر توجه داشته اید ؟ ما در کسب و کار خویش به دنبال توسعه مدل زنجیره ارزش براساس مدل های روز دنیا مانند مدل مایکل پورتر بوده ایم ، در همین راستا و با شناسایی یکی از مشکلات اصلی کشور در حوزه حمل و نقل و پایین بودن تعداد شرکت های که به صورت تخصصی فعالیت مهندسی لجستیک را انجام می دهند؛ اقدام به توسعه زنجیره لجستیک خویش در حوزه صنایع هوایی، دریایی و جاده ای کرده ایم . ما شرکت نیلوفر لجستیک را به عنوان بازوی توانمند لجستیکی در کشور معرفی نموده و در حال سرمایه گذاری بر روی راه اندازی خطوط جاده ای با ناوگان ملکی و اجاره به شرط تملیک هستیم .

نظرتان راجع به ارزش افزوده حاصل از سرمایه گذاری در اقتصاد دانش بنیان چیست ؟ ما با تکیه و توکل بر خداوند و همچنین در راستای منویات مقام معظم رهبری و با شناسایی نقاط قوت و به خصوص همکاران دانشمند خویش و فرصت های بالقوه کشور عزیزمان اقدام به ایجاد شرکتی دانش بنیان تحت عنوان پتروسولوز پارس نموده ایم . این شرکت ماهیتی دانش بنیان داشته و تاکنون توانسته به تولید ۳ محصول دانش بنیان که دانش تولید آن ها در دنیا محدود به کشورها و شرکت های خاصی است در اندازه آزمایشگاهی اقدام نموده و در حال رایزنی به منظور دریافت زیرساخت ها در مناطق ویژه اقتصادی پتروشیمی به منظور ایجاد خطوط تولید و بی نیاز نمودن کشور از واردات این محصولات می باشد . یادآوری می کنم محصولات تولیدی این شرکت عمدتاً بر پایه سلولز بوده که کاربرد وسیعی در صنعت مدیریت آب (بزرگترین مشکل آینده کشور عزیزمان ایران) داشته و از نظر کیفی در تمامی فاکتورها از محصولات مشابه خارجی عملکرد بهتر و در قیمت نیز با قابلیت رقابت بسیار بالا با محصولات مشابه خارجی می باشند.

آیا می توانید این محصولات را نام ببرید ؟

این محصولات عبارتند از CMC و سایر محصولات مرتبط با صنعت سلولز که در صنایعی مانند مدیریت آب، پتروشیمی ، صنایع نیروگاهی و موارد مشابه در کشور کاربرد فراوان دارد .

شرکت نیلوفر تجارت سبز آینده سازان براساس تجارب موفق مدیران و موسسان خویش در سال ۱۳۹۷ و با هدف تشکیل زنجیره بازرگانی و لجستیک، جهت ارزش آفرینی در امر صادرات کالای ایرانی و واردات اقلام مورد نیاز، ایجاد شده و با توجه به رویکردهای نوین اتخاذ شده در حوزه صادرات، به کسب رتبه صادرکننده برتر ایران در سال های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ دست یافته است. این شرکت به عنوان یکی از بازوهای قابل اتکای مشتریان خویش در حوزه تامین اقلام مورد نیاز شناخته شده است.

اکنون این شرکت دارای ۷ شرکت زیرمجموعه و تخصصی در حوزه زنجیره بازرگانی و لجستیک می باشد و سرمایه ثبتی آن بالغ بر ۱۷۰۰ میلیارد ریال بوده و در مجموع در سطح شرکت های زیرگروه بالغ بر ۳ هزار میلیارد ریال، اقدام به سرمایه گذاری مستقیم و موثر نموده است.

عصر اقتصاد به گفت وگویی مفصل با وحیده شمسی، مدیرعامل شرکت نیلوفر تجارت سبز آینده سازان پرداخته است که شرح آن را می خوانید:

به عنوان بانی این شرکت از مراحل آغاز فعالیت و رشد آن بگویید.

سال ۱۳۹۷ سنگ بنای شرکت گذاشته شد و در ابتدای امر و با توجه به دغدغه روزمره خویش در خصوص ایجاد فضای کسب و کار برای بانوان سرزمین مادری مان ایران و همچنین وجود فرصت های مناسب در حوزه کشاورزی و با هدف گذاری بهبود بازارهای صادراتی در بازارهای هدف همچون روسیه و هند اقدام به ایجاد سردخانه و راه اندازی خطوط بسته بندی و سورتنینگ مناسب برای محصول کشاورزی خرما اقدام نمودم . در این رهگذر شرکت نیلوفر تجارت از سال ۱۳۹۷ تا کنون و با سرمایه گذاری ۲ میلیون دلاری در حوزه ایجاد سردخانه ۲ هزار تنی مدرن و همچنین تعریف طرح توسعه سردخانه بالغ بر ۵ هزار تنی (در دست اجرا) بیش از ۸ هزار تن خرما را به کشورهای هدف صادر نموده و

بررسی یارانه های منحرف شده و نمود آن در تجارت خارجی پتروشیمی کشور " با ظرفیت های " بدبخت!

در داخل کشور و رقابت های ناشی از آن امکان رقابت در بازارهای منطقه از بین رفته و محصل با کیفیت ایرانی توان رقابت قیمتی در منطقه را از دست می دهد و این یعنی ارزش آوری کمتر برای کشور. بر اساس آمارهای که دبیر انجمن ملی صنایع پلیمر ایران اعلام کرده، به ازای هر شغل در صنایع پلاست با حدود ۲۷ تا ۳۰ میلیون دلار سرمایه گذاری می شود و این در حالی است که در صنایع تکمیلی برای ایجاد هر شغل تنها به ۳۱ هزار دلار سرمایه گذاری نیاز است.

همچنین از نظر ارزش افزوده، در بخش پلاستیکی صنایع پتروشیمی به ازای فروش هر یک میلیون تن مواد اولیه به صورت متوسط چیزی نزدیک به ۳۰۰ میلیون دلار ارز به دست می آید هر یک میلیون تن محصول نهایی ۶۷۰ میلیون دلار ارزش آوری صورت میگیرد. به تعبیر دیگر نرخ بازگشت سرمایه در صنایع تکمیلی ۳۰ تا ۳۵ درصد است. همه این اعداد به خوبی نشان می دهد که ما هم در صنعت پتروشیمی باید به سمت توسعه بخش های پایین دستی حرکت کرده و از توسعه نهجی

سوددهی خوبی داشتند و گران ترین محصول زنجیره ارزش گاز متان محسوب می شد. به همین دلیل زنجیره پتروشیمی در این بخش متورم شد ولی با یک تغییر کوچک و جنگ اوکراین صادرات متانول به هم خورد و بسیاری از واحدهای این صنعت با مشکل کاهش سود مواجه شدند.

سیاست های پتروشیمی در داخل کشورشان مصرف و یا به محصول نهایی بدل کنند. بنابراین صنعت پتروشیمی؛ صنعتی که ما هم در صنعت پتروشیمی باید به سمت توسعه بخش های پایین دستی حرکت کرده و از توسعه نهجی

تولید می رسد و ۹۵ درصد آن هم صرف تولید پلی پروپیلن می شود. به همین دلیل زنجیره پایین دست پروپیلن آنچنان توسعه پیدا نکرده و واردات محصولات پایین دست پروپیلن به بیش از ۱.۲ میلیارد دلار رسیده است. بنابراین به صورت کلی می توان گفت اولویت اول توسعه زنجیره کشور باید پروپیلن باشد.

یارانه ای که به جیب چشم بادامی ها می رود
غفلت از زنجیره های پایین دست و میان دست در صنعت پتروشیمی به قدری است که می توان محصولات صادراتی این حوزه را خام و نیمه خام در نظر گرفت. این همان نکته ای است که مجید رضا حریری رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین هم در گفته های خود تلویحا تأیید کرده بود. او چندی پیش گفته بود که ۹۰ درصد صادرات کشورمان به چین در طول یکسال اخیر محصولات خام پتروشیمی و معدنی بوده است.

از آنجایی که سرزمین ازدهای زرد مهم ترین بازار صادراتی محصولات پتروشیمی است می توان ادعا کرد که بخش عمده ای از یارانه های که دولت بابت خوراک به صنعت پتروشیمی پرداخت می کند به جیب چشم بادامی ها می رود. آمار کالاهای صادراتی به چین در سال گذشته نشان می دهد که بیشترین کالایی که در این مدت به این کشور صادر شده «پروپان مایع شده» است. این محصول کاربردهای متفاوتی دارد که یکی از آن ها استفاده در صنعت خودروسازی است.

جایگاه های بعدی بیشترین کالاهای صادراتی به چین نیز مربوط به محصولات پتروشیمی یعنی «متانول» و «بوتان مایع شده» بوده است. متانول به عنوان یکی از محصولات استراتژیک در تولید بسیاری از محصولات نهایی مانند حلال ها، رنگ ها، پلاستیک ها و ضدیخ ها مورد استفاده قرار می گیرد و بوتان نیز در مخلوط بنزین، سوخت های خانگی، سوخت موتور و تولید پلاستیک کاربرد دارد.

پایان توسعه نهجی
نگاهی به تجربه های سال گذشته نشان می دهد که توسعه در صنعت پتروشیمی عموماً به صورت نهجی صورت گرفته است. به عنوان مثال اواسط دهه ۹۰ واحدهای متانولی

رنج می برند. این واحدها با ۴۰ تا ۵۰ درصد ظرفیت فعال هستند چرا که تنها واحد استایرن مونومر کشور پتروشیمی پارس است که ظرفیت اسمی آن ۶۰۰ هزار تن است، در حالی که نیاز واحدهای پایین دست داخلی به این محصول بیشتر از یک میلیون تن است. حال همین پلی استایرن که قابلیت صادراتی و بازار خوبی هم دارد، به دلیل نداشتن مواد اولیه، ظرفیتشان مغفول مانده است.

متأسفانه حتی در بعضی از گردهای پلی استایرن مانند پلی استایرن نیسایطی هم کشور با کمبود مواجه بوده و ناچار به تامین آن از محل واردات هستیم. جالب است که بداند این سال ۱۴۰۱ حدود ۶۰ تا ۷۰ میلیون دلار پلی استایرن نیسایطی وارد شده که عمدتاً برای یونولیت های ساختمانی از آن استفاده می شود.

پلیمرهای سوپرچابک که یک محصول استراتژیک در صنعت پتروشیمی بوده و از محصولاتی مثل پوشک و لوازم بهداشتی مورد استفاده قرار می گیرد از دیگر محصولاتی است که به واسطه توسعه نیافتگی زنجیره نامین صنعت پتروشیمی باید از محل واردات تامین شود. در حال حاضر سالانه چیزی حدود ۱۳۰ تا ۱۴۰ میلیون دلار پلیمر سوپر چابک وارد کشور می شود که معادل یک پنجم نیاز کشور است. متأسفانه کارخانه های تولید پوشک به دلیل مشکلات مربوط به واردات مواد اولیه و تحریم با ۲۰، ۲۵ درصد ظرفیت کار می کنند.

با این اوصاف می توان ادعا کرد که واردات مواد اولیه پتروشیمی ما از رقم ۲ میلیارد دلار گفته شده می تواند بسیار بیشتر هم باشد. سؤتیتر؛ زنجیره پایین دست پروپیلن آنچنان توسعه پیدا نکرده و واردات محصولات پایین دست پروپیلن به بیش از ۱.۲ میلیارد دلار رسیده است. بنابراین به صورت کلی می توان گفت اولویت اول توسعه زنجیره کشور باید پروپیلن باشد

توسعه زنجیره پروپیلن اولویت قرار گیرد
اما این کمبود و خلا تولید حتی در زنجیره های پایه تولید پتروشیمی هم مشاهده می شود. ضعف اصلی زنجیره پتروشیمی کشور بیش از همه در بخش پروپیلن یافت می شود؛ ظرفیت فعالیت کند. واحدهای پلی استایرن را از دیگر واحدهای دارای چالش می توان دانست که از عدم توسعه

کرده، مجتمع های پتروشیمی که می خواهند از پنج درصد تخفیف خوراک بهره مند شوند باید ۴۰ درصد از سود خود را به توسعه صنعت پتروشیمی تخصیص دهند.

صادرات پتروشیمی به نام ایران به کام خارجی ها

بر عکس روال معمول صادرات بیش از اینکه به نفع کشور مبدا یا همان صادر کننده باشد، منافع کشور مقصد را تامین کرده است. دلشلی هم این است که کشورهای واردکننده، محصولات پتروشیمی را از ما خریداری کرده و بعد از تکمیل آن خطوط تولیدشان آن را به چند برابر قیمت دوباره به خود ما می فروشند. بر اساس یک گزارش مرکز پژوهش های مجلس در سال ۱۳۹۰ حدود ۱۸ میلیون تن مواد پتروشیمی به ارزش ۱۲ میلیارد دلار صادر شده بود و در همان سال ۲ میلیون تن مواد پتروشیمی به ارزش ۵ میلیون دلار وارد شده بود و جالب توجه اینکه مقاصد صادرات و مصادی واردات ما یکی بود. یعنی ما مواد پایه با ارزش افزوده بسیار پایین را صادر کرده بودیم و کشورهای دیگر آن را به مواد پتروشیمی با ارزش افزوده بالا تبدیل کرده بودند و ما به برگردانده بودند.

مطالعات اخیر در اتاق بازرگانی ایران نیز نشان می دهد که همین وضعیت همچنان ادامه دارد. این در حالی است که در طول بیش از یک دهه اخیر کشورهای مسابقه و تجربه چندانی هم در این صنعت نداشتند توانسته با تکمیل زنجیره های تولید، درآمدهای خود را افزایش دهند.

واردات در سایه نبود تولید داخلی

توسعه نیافتگی صنایع میان دست و پایین دست فرصت های متعددی را از کشور گرفته است، به نحوی که می توان به آنها لقب «با ظرفیت های بدبخت» داد. به عنوان مثال پتروشیمی خوزستان مواد اولیه خود را از خارج وارد می کند از سوی دیگر این واحد پایین دست، مواد تخصصی تولید می کند که به خاطر عدم توسعه زنجیره میان دستی قادر به تامین مواد اولیه مصرفی آن نبوده و ناچار است که با ۳۰ تا ۴۰ درصد ظرفیت فعالیت کند. واحدهای پلی استایرن را از دیگر واحدهای دارای چالش می توان دانست که از عدم توسعه

سپهنا روزبان
ارزش محصولات پتروشیمی که ایران وارد می کند، ۵ برابر محصولات صادراتی آن است. اما این تنها آمار نگران کننده از وضعیت تجارت ایران در حوزه پتروشیمی نیست، به گزارش عصر اقتصاد، گزارش های گمرک می گوید که تغییرات قیمت دلاری کالاهای صادراتی تنها در حدود ۹۲ درصد بوده است، در حالی که کالاهای وارداتی تغییراتی به میزان ۶۲۷ درصد را در بیش از یک دهه اخیر نشان می دهند.

این آمارها به خوبی نشان می دهد که خام فروش در صنعت نفت و پتروشیمی همچنان ادامه داشته و شرایط برای مقابله با آن هر روز سخت تر می شود. درد خام فروشی که دولت های مختلف نتوانستند علایجی برای آن پیدا کنند به نظر می رسد که در دولت سیزدهم هم درمان نشده است. البته مسئولین دولت سیزدهم خیلی این ادعا را قبول نداشتند و می گویند که قصد داشتند که با تکمیل سند تکمیل زنجیره ارزش صنعت پتروشیمی این چالش را برای همیشه حل و فصل کنند. آنگونه که مرتضی شاهمیرزایی در زمستان سال گذشته گفته بود بر اساس این سند ۲۱ محصول برای تولید به صورت فن تیک شده بین هلدینگ ها تقسیم شده است. البته تاکنون گزارشی درباره اینکه تولید این محصولات راهبردی به کجا رسیده منتشر نشده است.

ارزش هر تن محصول وارداتی پتروشیمی چقدر؟
در حال حاضر متوسط ارزش محصولات وارداتی پتروشیمی به کشور ما چیزی حدود ۲۵۰۰ دلار بر تن است. این در حالی است که متوسط ارزش محصولات صادراتی ما تقریباً ۵۵۰ دلار بر تن است. به عبارت دیگر ارزش محصولی که وارد می کنیم ۵ برابر محصولی است که صادر می کنیم. حالا متولیان صنعت پتروشیمی سعی دارند که با در نظر گرفتن مشوق هایی انگیزه های سرمایه گذاری در تولید افزایش دهند. آنگونه که مدیرعامل شرکت صنایع ملی پتروشیمی اعلام

صنعت پی وی سی در دامگه حادثه

فرزین سوادکوهی وضعیت منابع هیدروکربنی بینگرن این نکته مهم است که کشور ما با اختیار داشتن بیش از ۳۳ تریلیون مترمکعب ذخایر متعارف گاز طبیعی و ۱۵۷ میلیارد بشکه ذخایر قابل برداشت نفت خام، از پتانسیل و مزیت نسبی مناسبی برای توسعه صنعت پلیمر و پلاستیک، با هدف تکمیل زنجیره ارزش نفت و گاز برخوردار است، اما رقابت پذیری این صنایع همچنان در لایه ای در ابهام قرار دارد.

به گزارش عصر اقتصاد، این مهم بودن را می توان در طیف های مختلفی از محصولات پتروشیمی مشاهده کرد. رقابت پذیری کم شده و یا مخدوش شده مذکور تحت الشعاع مکانیسم ها ناکارآمد در زنجیره ارزش صنایع پتروشیمی، قرار گرفته است.

محض مثال می توان به حوزه محصولاتی مانند PVC و به ویژه صنعت لوله و اتصالات اشاره کرد که به گفته فعالان این صنعت به کمترین حد پتانسیل های ذاتی خود تقلیل یافته است.

با وجود اینکه ظرفیت سالانه تولید زین بی وی سی در چهار شرکت پتروشیمی ایران، غدیر، بندر امام و ایقان، نزدیک به ۷۵۰،۰۰۰ تن است و مجموع معاملات سالانه در بورس کالا، همواره کمتر از ۵۰،۰۰۰ تن در سال بوده است؛ متأسفانه در حوزه صنایع تکمیلی PVC، رقابت پذیری این صنایع، به ویژه صنعت لوله و اتصالات تحت الشعاع مکانیسم های ناکارآمد در زنجیره ارزش صنایع پتروشیمی ما را می خردند، دریافت می کند بسیار درد آور است

می توان اینطور گفت که تجارت نامتوازن بین بخش های پلاست و پایین دست و از طرفی توزیع بی قاعده بین سرمایه ها و تولید، باعث بروز مزاد و کسری های مختلف و نتیجتاً منجر به التهاب در بازار PVC شده است. این موضوع در صنایع تکمیلی PVC نیز مشاهده می شود. پلاستیکی را متصور شود. البته مشکلات صنعت پتروشیمی تنها مختص صنایع پایین دستی نیست، موانع تولید و عرضه و فروش و صادرات همه بخش های صنعتی و تولیدی کشور، بسیار شده است و طبیعتی است که وقتی سیاست روشنی در باب تولید وجود نداشته باشد همه عرضه های صنعتی و تولیدی کشور گرفتار گره های هر لحظه فشرده تر شونده می شوند.

واقعاً تاسف آور است که مشاهده می کنیم صنعتی به سودآوری پلاستیکی و پلیمر با کوچکترین تکانه ها دچار آسیب و یا رکود جدی می شود و به دنبال آن همین اقتصاد، هر روز به فروش

صنعت پی وی سی در دامگه حادثه

فرزین سوادکوهی وضعیت منابع هیدروکربنی بینگرن این نکته مهم است که کشور ما با اختیار داشتن بیش از ۳۳ تریلیون مترمکعب ذخایر متعارف گاز طبیعی و ۱۵۷ میلیارد بشکه ذخایر قابل برداشت نفت خام، از پتانسیل و مزیت نسبی مناسبی برای توسعه صنعت پلیمر و پلاستیک، با هدف تکمیل زنجیره ارزش نفت و گاز برخوردار است، اما رقابت پذیری این صنایع همچنان در لایه ای در ابهام قرار دارد.

به گزارش عصر اقتصاد، این مهم بودن را می توان در طیف های مختلفی از محصولات پتروشیمی مشاهده کرد. رقابت پذیری کم شده و یا مخدوش شده مذکور تحت الشعاع مکانیسم ها ناکارآمد در زنجیره ارزش صنایع پتروشیمی، قرار گرفته است.

محض مثال می توان به حوزه محصولاتی مانند PVC و به ویژه صنعت لوله و اتصالات اشاره کرد که به گفته فعالان این صنعت به کمترین حد پتانسیل های ذاتی خود تقلیل یافته است.

با وجود اینکه ظرفیت سالانه تولید زین بی وی سی در چهار شرکت پتروشیمی ایران، غدیر، بندر امام و ایقان، نزدیک به ۷۵۰،۰۰۰ تن است و مجموع معاملات سالانه در بورس کالا، همواره کمتر از ۵۰،۰۰۰ تن در سال بوده است؛ متأسفانه در حوزه صنایع تکمیلی PVC، رقابت پذیری این صنایع، به ویژه صنعت لوله و اتصالات تحت الشعاع مکانیسم های ناکارآمد در زنجیره ارزش صنایع پتروشیمی ما را می خردند، دریافت می کند بسیار درد آور است

می توان اینطور گفت که تجارت نامتوازن بین بخش های پلاست و پایین دست و از طرفی توزیع بی قاعده بین سرمایه ها و تولید، باعث بروز مزاد و کسری های مختلف و نتیجتاً منجر به التهاب در بازار PVC شده است. این موضوع در صنایع تکمیلی PVC نیز مشاهده می شود. پلاستیکی را متصور شود. البته مشکلات صنعت پتروشیمی تنها مختص صنایع پایین دستی نیست، موانع تولید و عرضه و فروش و صادرات همه بخش های صنعتی و تولیدی کشور، بسیار شده است و طبیعتی است که وقتی سیاست روشنی در باب تولید وجود نداشته باشد همه عرضه های صنعتی و تولیدی کشور گرفتار گره های هر لحظه فشرده تر شونده می شوند.

واقعاً تاسف آور است که مشاهده می کنیم صنعتی به سودآوری پلاستیکی و پلیمر با کوچکترین تکانه ها دچار آسیب و یا رکود جدی می شود و به دنبال آن همین اقتصاد، هر روز به فروش

سهم پتروشیمی رونگشتنگ را که در بورس اوراق بهادار شنزن قرار دارد، به مبلغ ۳.۶ میلیارد دلار خریداری کرد.

در اوایل سال جاری میلادی، آرامکو عربستان مذاکراتی در مورد خرید احتمالی ۱۰ درصد از سهام شرکت چینی هنگکنگ پتروشیمیکال «Hengyi Petrochemical» داشت.

بررسی سال ۲۰۲۳ از شرکت های بزرگ نفت، گاز و پتروشیمی نشان داد که طی سه سال آینده؛ اکسون موبیل قصد دارد بیش از ۲۰ میلیارد دلار در توسعه تولید پلاستیک سرمایه گذاری کند و شرکت سی بی جیم «CB Chem» نیز ۱۴.۵ میلیارد دلار هزینه خواهد کرد.

اکسون در حال حاضر در حال ساخت یک مجتمع پتروشیمی در جنوب چین است و تولیدات خود را در تانسینگ موجود در ساحل خلیج آمریکا گسترش می دهد. به گفته سیاران هیلی، تحلیلگر بازار نفت آژانس بین المللی انرژی، در حال حاضر حدود ۶.۷ میلیون بشکه در روز، یا ۶.۵ درصد از کل مصرف جهانی نفت، به تامین مواد پتروشیمی به چین اختصاص می یابد که چین رشد تقاضای جهانی نفت را به بزرگترین سهم در رشد تقاضای جهانی نفت در سال های اخیر تبدیل می کند.

در سال ۲۰۲۳، شرکت سی بی جیم «CB Chem» که در بازار ایران نیز به رشد تقاضای جهانی نفت در سال های اخیر تبدیل می کند. همچنین آخرین مواد مصنوعی که به طور گسترده مورد استفاده قرار می گیرند مانند پلی استر و نایلون نیز از نفت مشتق می شوند و خرده فروشان مد آنلاین مانند برند شین «Sheln» که در بازار ایران نیز به خوبی رسوخ کرده است؛ محرک های قوی تقاضا برای آنها بوده اند.

آژانس بین المللی انرژی اعلام کرد که ۹۰ درصد افزایش تقاضا برای نفت در چین در دوره ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۴ از مواد اولیه شیمیایی مانند اتان و نفتا است. بنابراین، رقابت برخی از بزرگترین شرکت های سهامی عام در حوزه انرژی برای به دست آوردن سهمی از حوزه پتروشیمی و بازار چین در حال افزایش است.

چرا شرکت های بزرگ نفتی به سمت توسعه در بخش پتروشیمی حرکت می کنند؟

سهم پتروشیمی رونگشتنگ را که در بورس اوراق بهادار شنزن قرار دارد، به مبلغ ۳.۶ میلیارد دلار خریداری کرد.

در اوایل سال جاری میلادی، آرامکو عربستان مذاکراتی در مورد خرید احتمالی ۱۰ درصد از سهام شرکت چینی هنگکنگ پتروشیمیکال «Hengyi Petrochemical» داشت.

بررسی سال ۲۰۲۳ از شرکت های بزرگ نفت، گاز و پتروشیمی نشان داد که طی سه سال آینده؛ اکسون موبیل قصد دارد بیش از ۲۰ میلیارد دلار در توسعه تولید پلاستیک سرمایه گذاری کند و شرکت سی بی جیم «CB Chem» نیز ۱۴.۵ میلیارد دلار هزینه خواهد کرد.

اکسون در حال حاضر در حال ساخت یک مجتمع پتروشیمی در جنوب چین است و تولیدات خود را در تانسینگ موجود در ساحل خلیج آمریکا گسترش می دهد. به گفته سیاران هیلی، تحلیلگر بازار نفت آژانس بین المللی انرژی، در حال حاضر حدود ۶.۷ میلیون بشکه در روز، یا ۶.۵ درصد از کل مصرف جهانی نفت، به تامین مواد پتروشیمی به چین اختصاص می یابد که چین رشد تقاضای جهانی نفت را به بزرگترین سهم در رشد تقاضای جهانی نفت در سال های اخیر تبدیل می کند.

در سال ۲۰۲۳، شرکت سی بی جیم «CB Chem» که در بازار ایران نیز به رشد تقاضای جهانی نفت در سال های اخیر تبدیل می کند. همچنین آخرین مواد مصنوعی که به طور گسترده مورد استفاده قرار می گیرند مانند پلی استر و نایلون نیز از نفت مشتق می شوند و خرده فروشان مد آنلاین مانند برند شین «Sheln» که در بازار ایران نیز به خوبی رسوخ کرده است؛ محرک های قوی تقاضا برای آنها بوده اند.

آژانس بین المللی انرژی اعلام کرد که ۹۰ درصد افزایش تقاضا برای نفت در چین در دوره ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۴ از مواد اولیه شیمیایی مانند اتان و نفتا است. بنابراین، رقابت برخی از بزرگترین شرکت های سهامی عام در حوزه انرژی برای به دست آوردن سهمی از حوزه پتروشیمی و بازار چین در حال افزایش است.

سهم ۵۰ درصدی پتروشیمی ها در افزایش تقاضای نفت ۲۰۴۵

سهم پتروشیمی رونگشتنگ را که در بورس اوراق بهادار شنزن قرار دارد، به مبلغ ۳.۶ میلیارد دلار خریداری کرد.

در اوایل سال جاری میلادی، آرامکو عربستان مذاکراتی در مورد خرید احتمالی ۱۰ درصد از سهام شرکت چینی هنگکنگ پتروشیمیکال «Hengyi Petrochemical» داشت.

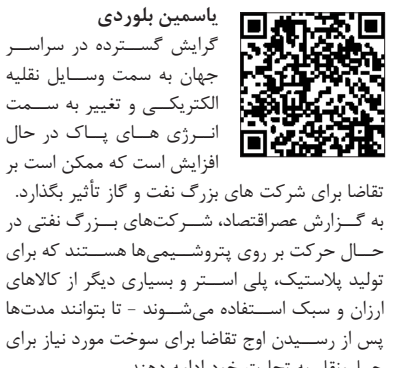
بررسی سال ۲۰۲۳ از شرکت های بزرگ نفت، گاز و پتروشیمی نشان داد که طی سه سال آینده؛ اکسون موبیل قصد دارد بیش از ۲۰ میلیارد دلار در توسعه تولید پلاستیک سرمایه گذاری کند و شرکت سی بی جیم «CB Chem» نیز ۱۴.۵ میلیارد دلار هزینه خواهد کرد.

اکسون در حال حاضر در حال ساخت یک مجتمع پتروشیمی در جنوب چین است و تولیدات خود را در تانسینگ موجود در ساحل خلیج آمریکا گسترش می دهد. به گفته سیاران هیلی، تحلیلگر بازار نفت آژانس بین المللی انرژی، در حال حاضر حدود ۶.۷ میلیون بشکه در روز، یا ۶.۵ درصد از کل مصرف جهانی نفت، به تامین مواد پتروشیمی به چین اختصاص می یابد که چین رشد تقاضای جهانی نفت را به بزرگترین سهم در رشد تقاضای جهانی نفت در سال های اخیر تبدیل می کند.

در سال ۲۰۲۳، شرکت سی بی جیم «CB Chem» که در بازار ایران نیز به رشد تقاضای جهانی نفت در سال های اخیر تبدیل می کند. همچنین آخرین مواد مصنوعی که به طور گسترده مورد استفاده قرار می گیرند مانند پلی استر و نایلون نیز از نفت مشتق می شوند و خرده فروشان مد آنلاین مانند برند شین «Sheln» که در بازار ایران نیز به خوبی رسوخ کرده است؛ محرک های قوی تقاضا برای آنها بوده اند.

آژانس بین المللی انرژی اعلام کرد که ۹۰ درصد افزایش تقاضا برای نفت در چین در دوره ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۴ از مواد اولیه شیمیایی مانند اتان و نفتا است. بنابراین، رقابت برخی از بزرگترین شرکت های سهامی عام در حوزه انرژی برای به دست آوردن سهمی از حوزه پتروشیمی و بازار چین در حال افزایش است.

چرا شرکت های بزرگ نفتی به سمت توسعه در بخش پتروشیمی حرکت می کنند؟

سهم پتروشیمی رونگشتنگ را که در بورس اوراق بهادار شنزن قرار دارد، به مبلغ ۳.۶ میلیارد دلار خریداری کرد.

در اوایل سال جاری میلادی، آرامکو عربستان مذاکراتی در مورد خرید احتمالی ۱۰ درصد از سهام شرکت چینی هنگکنگ پتروشیمیکال «Hengyi Petrochemical» داشت.

بررسی سال ۲۰۲۳ از شرکت های بزرگ نفت، گاز و پتروشیمی نشان داد که طی سه سال آینده؛ اکسون موبیل قصد دارد بیش از ۲۰ میلیارد دلار در توسعه تولید پلاستیک سرمایه گذاری کند و شرکت سی بی جیم «CB Chem» نیز ۱۴.۵ میلیارد دلار هزینه خواهد کرد.

اکسون در حال حاضر در حال ساخت یک مجتمع پتروشیمی در جنوب چین است و تولیدات خود را در تانسینگ موجود در ساحل خلیج آمریکا گسترش می دهد. به گفته سیاران هیلی، تحلیلگر بازار نفت آژانس بین المللی انرژی، در حال حاضر حدود ۶.۷ میلیون بشکه در روز، یا ۶.۵ درصد از کل مصرف جهانی نفت، به تامین مواد پتروشیمی به چین اختصاص می یابد که چین رشد تقاضای جهانی نفت را به بزرگترین سهم در رشد تقاضای جهانی نفت در سال های اخیر تبدیل می کند.

در سال ۲۰۲۳، شرکت سی بی جیم «CB Chem» که در بازار ایران نیز به رشد تقاضای جهانی نفت در سال های اخیر تبدیل می کند. همچنین آخرین مواد مصنوعی که به طور گسترده مورد استفاده قرار می گیرند مانند پلی استر و نایلون نیز از نفت مشتق می شوند و خرده فروشان مد آنلاین مانند برند شین «Sheln» که در بازار ایران نیز به خوبی رسوخ کرده است؛ محرک های قوی تقاضا برای آنها بوده اند.

آژانس بین المللی انرژی اعلام کرد که ۹۰ درصد افزایش تقاضا برای نفت در چین در دوره ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۴ از مواد اولیه شیمیایی مانند اتان و نفتا است. بنابراین، رقابت برخی از بزرگترین شرکت های سهامی عام در حوزه انرژی برای به دست آوردن سهمی از حوزه پتروشیمی و بازار چین در حال افزایش است.

نوع سوخت	2022	2025	2030	2035	2040	2045	رشد مورد انتظار -2022-2045
سوخت هوانوردی	6.8	8.4	9.2	9.8	10.3	10.9	60.2%
بنزن	26.3	28.1	28.9	29	29	28.8	9.5%
دیزل	28.6	29.5	31.1	31.6	31.6	31.7	10.8%
اتان	12.9	14.1	15.5	16	16.4	16.5	28%
ادوات دیگر	2.4	2.6	2.7	2.7	2.8	2.7	12.5%
کل تقاضا برای نفت	99.6	106.1	112	114.4	115.4	116	16.46%

FANAVARAN Petrochemical Co.
Methanol, Acetic acid & Carbon monoxide Manufacturer

دستاوردهای شرکت پتروشیمی فن آوران
از ابتدای سال ۱۴۰۳

ساختن دنیایی زیباتر و سالمتر با تولید
محصولات با کیفیت در استانداردهای جهانی

اهدای تندیس سیمین نهمین جایزه ملی
مدیریت انرژی به مدیر عامل شرکت پتروشیمی فن آوران

رکورد تولید اسید استیک در پتروشیمی فن آوران شکسته شد
با ثبت بالاترین رکورد تولید از بدو راه اندازی تا کنون در ((شفن))

اهدای تندیس ملی رهبران اقتصادی به دکتر رفیق دوست
پتروشیمی فن آوران نشان برتر رویداد ملی حکمت را دریافت کرد

ثبت رکورد جدید فعالیت بدون وقفه در واحد اسید استیک
رکورد تولید مستمر اسید استیک

تجلیل از شرکت پتروشیمی فن آوران در نخستین همایش ملی
عرضه اعتباری محصولات پتروشیمی

کسب تندیس مجمع جهانی دیپلماسی برنند

FANAVARAN Petrochemical Co.

www.fnpetro.ir

info@fnpetro.ir

fanavar-an-petrochemical-co

صادرات ۱۱۱ میلیون دلاری پتروشیمی تبریز در سال ۱۴۰۲

پتروشیمی تبریز در سال گذشته حدود ۱۰۹ هزار تن انواع محصولات پلیمری و شیمیایی را به ارزش حدود ۱۱۱ میلیون دلار به بیش از ۲۲ کشور صادر کرده است.

به گزارش عصر اقتصاد، طی سال ۱۴۰۲ پتروشیمی تبریز در مجموع از ۴۶۰ هزار تن انواع محصولات شیمیایی و پلیمری قابل فروش، حدود ۱۰۹ هزار تن در بازارهای خارجی به ارزش تقریبی ۱۱۱ میلیون دلار و به فروش رفته است. در ۵ ماهه نخست سال ۱۴۰۳ نیز در این شرکت، تولید محصولات قابل فروش، بالغ بر ۱۸۰ هزار تن بوده است که با صادرات حدود ۴۲ هزار تن محصول به ارزش ۴۸ میلیون دلار، افزایش ۴۳ درصدی فروش ارزی را نسبت به دوره مشابه سال قبل ثبت کرده است.

همین افزایش تولید و درآمد ارزی با وجود مشکلات و چالش‌های حوزه پتروشیمی در شرایط تحریم، بهانه‌ای ششاد تا خبرنگار عصر اقتصاد با سید نوراله میر اشرفی، مدیر عامل پتروشیمی تبریز گفت‌وگوی اختصاصی انجام دهد که شرح آن را در ذیل می‌خوانید:

سرتیتر: پتروشیمی تبریز یکی از تولیدکنندگان به نام گرانول، پلی اتیلن و پلی استایرن است؛ چه برنامه‌ای برای رقابت با شرکت‌های تولید کننده داخلی و خارجی دارید؟

شرکت پتروشیمی تبریز با تولید اقتصادی محصولات متنوع پلیمری (انواع پلی اتیلن‌ها، پلی استایرن‌ها، ABS و پلی پروپیلن) و سایر محصولات شیمیایی، انعطاف بالا در تغییر نوع و گرید محصولات، تحویل سریع آن به بازارهای داخلی و خارجی، با تکیه بر سرمایه‌های سازمان و با رویکرد توسعه پایدار به تعهدات خود در قبال تمامی ذینفعان عمل می‌کند. این شرکت جهت رقابت با سایر تولیدکنندگان داخلی و خارجی علاوه بر لزوم افزایش کیفیت محصولات از طریق بهینه‌سازی فرایندهای تولید و به کارگیری مواد شیمیایی با کیفیت بالا، ارتقای کیفیت بسته‌بندی و بهبود شرایط انبارداری، اقداماتی نظیر نیازسنجی و اقبال بازار به گریدهای خاص داخلی و وارداتی و افزایش ظرفیت جهت توسعه بازار را در

برنامه کاری خود داشته است. همچنین علاوه بر تعامل سازنده و مداوم با مشتریان خود، پاسخگوی سئوالات فنی، شکایات، پیشنهادهای و انتقادات آنان نیز بوده است.

سرتیتر: مواد اولیه مورد نیاز شرکت از داخل تأمین می‌شود یا از خارج؟ از کدام شرکت‌های داخلی مواد اولیه را تأمین می‌کنید؟

عمده خوراک پتروشیمی تبریز نفتا و گاز مایع است که از طریق پالایشگاه‌های کشور و مابقی مواد اولیه تهیه کاتالیست، وارداتی هستند. اما اکثر افزودنی‌های مورد استفاده و مواد اولیه تهیه کاتالیست، وارداتی هستند. عمده مشکل واحد پلی اتیلن، مایع بودن خوراک نفتا و قیمت بالای تمام شده آن در مقایسه با سایر رقابلی است که خوراک گازی دریافت می‌کنند. این امر منجر به کاهش حاشیه سود نسبت به رقبای شده است. همچنین افزایش بی‌رویه تعداد واحدهای تولیدکننده پلی اتیلن و عرضه بیش از نیاز کشور و از طرفی تحریم‌های ظالمانه که سبب محدود شدن صادرات شده است، رفته رفته عرصه را برای تمامی تولیدکنندگان تنگ کرده است. البته پتروشیمی تبریز سعی کرده تا با تمهیدات خاص اثر تحریم‌ها را کاهش دهد. اجرای پروژه واحد جدید پلی اتیلن سنگین جهت تولید گریدهای ویژه مورد نیاز کشور، افزایش کیفیت تولیدات، تأکید بر تخصیص ظرفیت تولید فعلی به محصولات اختصاصی و پرفروش و بازاریابی خارجی از جمله تمهیدات

سرتیتر: مواد اولیه پلی اتیلن از داخل تأمین می‌شود یا از طریق واردات؟ برای تولید بیشتر، مشکلاتی چون توسعه بازار هدف

بازارهای خارجی از جمله تمهیدات داشته‌اند.

و نگهداری آن وجود دارد؛ برای رفع چالش‌های بازاریابی و فروش چه تمهیداتی را اندیشیده‌اید؟

خوراک واحد پلی اتیلن، اتیلن و ۱- بوتن است که بخشی از اتیلن مورد نیاز از واحد الفین پتروشیمی تبریز و بخشی نیز از خط لوله اتیلن مجزا در داخل شرکت و از طریق دیمریزاسیون کاتالیستی اتیلن ارسالی از واحد الفین تولید می‌شود. اما اکثر افزودنی‌های مورد استفاده و مواد اولیه تهیه کاتالیست، وارداتی هستند. عمده مشکل واحد پلی اتیلن، مایع بودن خوراک نفتا و قیمت بالای تمام شده آن در مقایسه با سایر رقابلی است که خوراک گازی دریافت می‌کنند. این امر منجر به کاهش حاشیه سود نسبت به رقبای شده است. همچنین افزایش بی‌رویه تعداد واحدهای تولیدکننده پلی اتیلن و عرضه بیش از نیاز کشور و از طرفی تحریم‌های ظالمانه که سبب محدود شدن صادرات شده است، رفته رفته عرصه را برای تمامی تولیدکنندگان تنگ کرده است. البته پتروشیمی تبریز سعی کرده تا با تمهیدات خاص اثر تحریم‌ها را کاهش دهد. اجرای پروژه واحد جدید پلی اتیلن سنگین جهت تولید گریدهای ویژه مورد نیاز کشور، افزایش کیفیت تولیدات، تأکید بر تخصیص ظرفیت تولید فعلی به محصولات اختصاصی و پرفروش و بازاریابی خارجی از جمله تمهیدات

اندیشیده شده در این زمینه بوده است.

سرتیتر: در مورد عملکرد مالی، طرح‌های توسعه‌ای، تولید و فروش در سالی که گذشت و همچنین ۵ ماهه ابتدای سال ۱۴۰۳ توضیح دهید؟

طی سال ۱۴۰۲ در مجموع از ۴۶۰ هزار تن انواع محصولات شیمیایی و پلیمری قابل فروش، حدود ۱۰۹ هزار تن در بازارهای خارجی و حدود ۲۲۰ هزار تن در بازارهای داخلی به فروش رفته است. در مقایسه با سال ۱۴۰۱، به میزان ۵ درصد افزایش تولید، ۴۵ درصد افزایش مقدار صادرات و ۶۹ درصد افزایش درآمد دلاری در حوزه فروش صادراتی داشته‌ایم و با وجود ثابت بودن تناژ فروش داخلی حدود ۹ درصد نیز افزایش درآمد ریالی در حوزه فروش داخلی ثبت شده است.

با تلاش‌های همکاران عزیز در شرکت، در ۵ ماهه نخست سال ۱۴۰۳ تولید محصولات قابل فروش، بالغ بر ۱۸۰ هزار تن بوده است که با صادرات حدود ۴۲ هزار تن محصول و به ارزش ۴۸ میلیون دلار، افزایش ۴۳ درصدی فروش ارزی را نسبت به دوره مشابه سال قبل ثبت کرده ایم.

همچنین در راستای اجرا و پیاده‌سازی طرح‌های توسعه‌ای، شرکت پتروشیمی تبریز پروژه احداث و راه‌اندازی واحد ۲۰۰ هزار تنی پلی اتیلن سنگین برای اولین بار با تکنولوژی داخلی و به صورت صد در

صد دانش‌بنیان، پروژه احداث واحد استایرن مونومر/ اتیل بنزن و پروژه انتقال و استفاده از پساب شهری تصفیه‌خانه شهر تبریز جهت تأمین آب مورد نیاز خود را در دست اقدام دارد. در این بین در زمینه‌های مختلف از جمله تولید گریدهای جدید و بهینه‌سازی عملکرد تجهیزات و فرآیندهای تولید، اقدامات مهمی انجام شده است.

سرتیتر: از آنجایی که صنعت پتروشیمی ایران، مدیون کار و خلاقیت نیروی انسانی است؛ چه تدابیری را در حوزه واحد منابع انسانی و برای رفع مشکلات پرسنل خود در نظر گرفته‌اید؟

طی سال گذشته، تمامی کارکنان پیمانکاری شرکت (حدود ۹۰۰ نفر) به حالت قراردادی مستقیم تبدیل وضعیت شده‌اند و همچنین جهت جایگزینی نیروهای بازنشسته و یا در حال بازنشستگی، ضمن اخذ مجوز، استخدام نیرو از طریق آزمون صورت پذیرفته است. همچنین واحد منابع انسانی شرکت، با روحیه‌ای برادرانه و دلسوزانه مسائل معیشتی و صنفی همکاران پر تلاش را پیگیری می‌کند.

سرتیتر: به عنوان سوال آخر بفرمایید که تولید پلی اتیلن و پلی استایرن چگونه و به چه میزان است و برای تولید این محصولات چه چالش‌هایی دارید؟ همچنین آیا محصولاتی شرکت پتروشیمی تبریز استاندارد بین‌المللی دارند؟

تولید پلی اتیلن و پلی استایرن چگونه و به چه میزان است و برای تولید این محصولات چه چالش‌هایی دارید؟ همچنین آیا محصولاتی شرکت پتروشیمی تبریز استاندارد بین‌المللی دارند؟

تولید پلی اتیلن و پلی استایرن چگونه و به چه میزان است و برای تولید این محصولات چه چالش‌هایی دارید؟ همچنین آیا محصولاتی شرکت پتروشیمی تبریز استاندارد بین‌المللی دارند؟

تولید پلی اتیلن و پلی استایرن چگونه و به چه میزان است و برای تولید این محصولات چه چالش‌هایی دارید؟ همچنین آیا محصولاتی شرکت پتروشیمی تبریز استاندارد بین‌المللی دارند؟

تولید پلی اتیلن و پلی استایرن چگونه و به چه میزان است و برای تولید این محصولات چه چالش‌هایی دارید؟ همچنین آیا محصولاتی شرکت پتروشیمی تبریز استاندارد بین‌المللی دارند؟

تولید پلی اتیلن و پلی استایرن چگونه و به چه میزان است و برای تولید این محصولات چه چالش‌هایی دارید؟ همچنین آیا محصولاتی شرکت پتروشیمی تبریز استاندارد بین‌المللی دارند؟

تولید پلی اتیلن و پلی استایرن چگونه و به چه میزان است و برای تولید این محصولات چه چالش‌هایی دارید؟ همچنین آیا محصولاتی شرکت پتروشیمی تبریز استاندارد بین‌المللی دارند؟

تولید پلی اتیلن و پلی استایرن چگونه و به چه میزان است و برای تولید این محصولات چه چالش‌هایی دارید؟ همچنین آیا محصولاتی شرکت پتروشیمی تبریز استاندارد بین‌المللی دارند؟

تولید پلی اتیلن و پلی استایرن چگونه و به چه میزان است و برای تولید این محصولات چه چالش‌هایی دارید؟ همچنین آیا محصولاتی شرکت پتروشیمی تبریز استاندارد بین‌المللی دارند؟

تولید پلی اتیلن و پلی استایرن چگونه و به چه میزان است و برای تولید این محصولات چه چالش‌هایی دارید؟ همچنین آیا محصولاتی شرکت پتروشیمی تبریز استاندارد بین‌المللی دارند؟

تولید پلی اتیلن و پلی استایرن چگونه و به چه میزان است و برای تولید این محصولات چه چالش‌هایی دارید؟ همچنین آیا محصولاتی شرکت پتروشیمی تبریز استاندارد بین‌المللی دارند؟

تولید پلی اتیلن و پلی استایرن چگونه و به چه میزان است و برای تولید این محصولات چه چالش‌هایی دارید؟ همچنین آیا محصولاتی شرکت پتروشیمی تبریز استاندارد بین‌المللی دارند؟

ظرفیت تولید اسمی واحد پلی اتیلن ۱۰۰ هزار تن و واحدهای پلی استایرنی مجموعاً ۱۳۰ هزار تن در سال (پلی استایرن مقاوم ۴۰ هزار تن، پلی استایرن معمولی ۷۵ هزار تن) و پلی استایرن انبساطی ۱۵ هزار تن) است. مهمترین چالش در خصوص محصول پلی اتیلن، تولید اتیلن از طریق خوراک مایع نفتا است. قیمت بالای خوراک و مشکلات تأمین نفتای با کیفیت و تأمین اتیلن مورد نیاز از خط لوله عملاً یکی از معضلات اصلی شرکت بوده است. همچنین با توجه به اینکه مواد اولیه کاتالیست و افزودنی‌ها عمدتاً وارداتی هستند، افزایش روزافزون نرخ ارز و مشکلات مربوط به واردات از طرف تأمین کنندگان معتبر سبب شده که فرایند خرید زمان‌بر باشد.

در مورد واحد پلی استایرن، از یک سو پیوستن تعداد زیادی واحد تولیدی در سال‌های اخیر به جمع تولیدکنندگان محصولات پلی استایرنی بدون در نظر گرفتن منابع و کشتش بازار و از سوی دیگر تولید انحصاری استایرن مونومر در پتروشیمی پارس، چالشی بزرگ را برای تمامی تولیدکنندگان پلی استایرن‌ها به محصولات پلی استایرنی و از بزرگترین تأمین کنندگان نیاز صنایع پایین دستی کشور در حوزه محصولات پلی استایرنی در ایران می‌باشد، ایجاد کرده است.

لازم به ذکر است کیفیت محصولات پتروشیمی تبریز بسیار بالا بوده و تمامی محصولات پلی اتیلن و پلی استایرن پتروشیمی تبریز استانداردهای بین المللی کیفی و مدیریتی مورد نیاز از جمله گواهی food contact از سازمان غذا و داروی آمریکا FDA را دارا هستند و در بالاترین سطح کیفی تولید، بسته‌بندی و صادر می‌شوند.

سرتیتر: و سخن پایانی...؟

بسر خود لازم می‌دانم از روزنامه وزین عصر اقتصاد و تمامی فعالان عرصه رسانه، خصوصاً رسانه‌های فعال در حوزه اقتصاد و صنعت نفت، گاز و پتروشیمی که به پویایی این صنعت کمک شایان توجهی می‌کنند، تشکر کنم.

بسر خود لازم می‌دانم از روزنامه وزین عصر اقتصاد و تمامی فعالان عرصه رسانه، خصوصاً رسانه‌های فعال در حوزه اقتصاد و صنعت نفت، گاز و پتروشیمی که به پویایی این صنعت کمک شایان توجهی می‌کنند، تشکر کنم.

بسر خود لازم می‌دانم از روزنامه وزین عصر اقتصاد و تمامی فعالان عرصه رسانه، خصوصاً رسانه‌های فعال در حوزه اقتصاد و صنعت نفت، گاز و پتروشیمی که به پویایی این صنعت کمک شایان توجهی می‌کنند، تشکر کنم.

بسر خود لازم می‌دانم از روزنامه وزین عصر اقتصاد و تمامی فعالان عرصه رسانه، خصوصاً رسانه‌های فعال در حوزه اقتصاد و صنعت نفت، گاز و پتروشیمی که به پویایی این صنعت کمک شایان توجهی می‌کنند، تشکر کنم.

بسر خود لازم می‌دانم از روزنامه وزین عصر اقتصاد و تمامی فعالان عرصه رسانه، خصوصاً رسانه‌های فعال در حوزه اقتصاد و صنعت نفت، گاز و پتروشیمی که به پویایی این صنعت کمک شایان توجهی می‌کنند، تشکر کنم.

بسر خود لازم می‌دانم از روزنامه وزین عصر اقتصاد و تمامی فعالان عرصه رسانه، خصوصاً رسانه‌های فعال در حوزه اقتصاد و صنعت نفت، گاز و پتروشیمی که به پویایی این صنعت کمک شایان توجهی می‌کنند، تشکر کنم.

بسر خود لازم می‌دانم از روزنامه وزین عصر اقتصاد و تمامی فعالان عرصه رسانه، خصوصاً رسانه‌های فعال در حوزه اقتصاد و صنعت نفت، گاز و پتروشیمی که به پویایی این صنعت کمک شایان توجهی می‌کنند، تشکر کنم.

بسر خود لازم می‌دانم از روزنامه وزین عصر اقتصاد و تمامی فعالان عرصه رسانه، خصوصاً رسانه‌های فعال در حوزه اقتصاد و صنعت نفت، گاز و پتروشیمی که به پویایی این صنعت کمک شایان توجهی می‌کنند، تشکر کنم.

بسر خود لازم می‌دانم از روزنامه وزین عصر اقتصاد و تمامی فعالان عرصه رسانه، خصوصاً رسانه‌های فعال در حوزه اقتصاد و صنعت نفت، گاز و پتروشیمی که به پویایی این صنعت کمک شایان توجهی می‌کنند، تشکر کنم.

کارشناس انرژی در گفتگو با عصر اقتصاد:

پایان خط اقتصاد صدقه ای

منطقه در صنعت پتروشیمی در اختیار دارد؟ واقعاً ظرفیت بالقوه بی‌ظنبری در پتروشیمی داریم، تنها عامل شرکت خوراک و میعانات گازی را در اختیار داریم. گاز ال بی جی و نفتا به اندازه کافی داریم که می‌تواند خوراک صنعت پتروشیمی باشد. به اندازه کافی نفت داریم، در شمال و جنوب کشور به آب دسترسی داریم. هم اکنون هم از جهت نیروی ماهر و متخصص هم نگرانی وجود ندارد (البته وضعیت مهاجرت به شدت نگران کننده بوده و باید فکری به حال آن کرد)

دسترسی به بازاری داریم که سالانه سه درصد افزایش پیدا می‌کند. الان گردش مالی صنعت پتروشیمی حدود ۹۰۰ میلیارد دلار در سال است. رفته رفته این صنعت در هم‌جا کاربردش افزایش پیدا می‌کند؛ خودرو، ساختمان، لوازم پزشکی و... به شدت مصرف انواع پلیمرها در نساجی جایگزین می‌شود. با توجه به پیش‌بینی‌های مبتنی بر جایگزینی انرژی‌های تجدیدپذیر و خودروهای برقی، صنعت پتروشیمی حداقل می‌تواند تقاضا را برای انرژی‌های فسیلی نگه‌دارد. همین دلیل باعث تمرکز کشورهای نفت خیز روی توسعه و تنوع بخشی تولیدات پتروشیمی شده است. به عنوان مثال شرکت انرژی قطر در ژانویه ۲۰۲۲، توافقنامه‌هایی برای سرمایه گذاری نهایی با شرکت پتروشیمی «شفرورن فیلیپس» امضا کرد و دو طرف شرکت مشترکی تأسیس کردند که ۷۰ درصد از آن متعلق به شرکت انرژی قطر و ۳۰ درصد از آن متعلق به شرکت شفرورن فیلیپس است. در کشورهای دیگر همچون عربستان و کویت و حتی عراق هم شاهد افزایش سرمایه گذاری‌ها در صنعت پتروشیمی هستیم.

من به جرأت می‌گویم دوره خام‌فروشی و آینده‌فروشی به ته خط رسیده است. اگر از این بحران عبور نکنیم، دچار گذار خطرناک‌تر می‌شویم و از دولت خام‌فروش آینده‌سوز به دولت آینده‌فروش می‌رسیم

جز سوخت منابع غنی کشور حاصلی دیگر ندارد. اما بسیاری از فعالین صنعت پتروشیمی دخالت‌های دولت‌ها در این صنعت را عامل اصلی عقب ماندگی آن می‌دانند. آنها حاضرند که خوراک را به قیمت جهانی دریافت کرده و به صورت یک بنگاه اقتصادی مستقل فعالیت خود را ادامه دهند. اقتصاد دولتی و قیمت گذاری‌های دستوری و نظام یارانه در کشور ما معادلات اقتصاد را بر هم ریخته

بسیار مهم است که در این شرایط، دولت‌ها باید فکری به حال آن کرد. اگر از این بحران عبور نکنیم، دچار گذار خطرناک‌تر می‌شویم و از دولت خام‌فروش آینده‌سوز به دولت آینده‌فروش می‌رسیم. به شدت مصرف انواع پلیمرها در نساجی جایگزین می‌شود. با توجه به پیش‌بینی‌های مبتنی بر جایگزینی انرژی‌های تجدیدپذیر و خودروهای برقی، صنعت پتروشیمی حداقل می‌تواند تقاضا را برای انرژی‌های فسیلی نگه‌دارد. همین دلیل باعث تمرکز کشورهای نفت خیز روی توسعه و تنوع بخشی تولیدات پتروشیمی شده است. به عنوان مثال شرکت انرژی قطر در ژانویه ۲۰۲۲، توافقنامه‌هایی برای سرمایه گذاری نهایی با شرکت پتروشیمی «شفرورن فیلیپس» امضا کرد و دو طرف شرکت مشترکی تأسیس کردند که ۷۰ درصد از آن متعلق به شرکت انرژی قطر و ۳۰ درصد از آن متعلق به شرکت شفرورن فیلیپس است. در کشورهای دیگر همچون عربستان و کویت و حتی عراق هم شاهد افزایش سرمایه گذاری‌ها در صنعت پتروشیمی هستیم.

مهران ابراهیمیان
مرتمزی شاه میزبانی
مدیرعامل شرکت صنایع ملی
پتروشیمی ایران مدعی است
که صنعت پتروشیمی به ۷ تا ۱۰ میلیارد دلار سرمایه

گذاری در سال نیاز دارد.
به گزارش عصر اقتصاد، این حجم از نیاز به سرمایه گذاری در شرایطی است که به

دولت‌های وابسته به نفت به جای عدالت و توسعه اجتماعی یا بسط تولید، دوست دارد که رویکردهای صدقه‌ای به رفاه داشته داخلی کمتری حاضر به ورود این حوزه هستند. در این میان دولت هم خیلی هم به بخش خصوصی برای ورود به حوزه بالادستی و پایین دستی سرمایه گذاری در صنعت نفت و گاز روی خوش نشان نمی‌دهد. هاشم اورعی کارشناس انرژی در اینباره به عصر اقتصاد می‌گوید:

متأسفانه در کشور ما دولت اصرار به دلالت انرژی دارد و به همین دلیل است که زیر بار

تشکیل نهادهای تنظیم گر و رگلاتور نمی‌رود. او با بیان اینکه اقتصاد دولتی و قیمت گذاری‌های دستوری و نظام یارانه در کشور ما معادلات اقتصاد

را بر هم ریخته است، ادامه داد: دولت انرژی را به قیمت ارزان در اختیار واحد پتروشیمی قرار می‌دهد تا بتواند خواسته‌ها و کنترل‌های خود را داشته باشد. به همین دلیل می‌توان یارانه انرژی را منشا و گلوگاه بسیاری از فسادها و رانت‌های ناصواب دانست. استاد دانشگاه صنعتی شریف با بیان اینکه به همین دلیل است که صنعت پتروشیمی به حیات خلوتی برای برخی از مسئولین و نماینده‌های مجلس تبدیل شده است، گفت: این صنعت همان مسیری را در پیش گرفته که خودروسازی ما چند سال پیش رفته است. در واقع اگر فکری به حال آن نکنیم پتروشیمی ما هم چند سال آینده یک صنعت ورشکسته مبتنی بر رانت خواهد بود که جایگاهی هم در بازار جهانی ندارد.

متن کامل گفتگوی عصر اقتصاد با هاشم اورعی کارشناس انرژی و استاد دانشگاه صنعتی شریف را در ادامه می‌خوانید:

ایران چه ظرفیت‌هایی برای تبدیل شدن به هاب

هزینه‌های کارمندان خود هم بر نمی‌آید.

آزادسازی قیمت‌ها شاید برای پتروشیمی‌هایی که امکان کسب درآمد بر اساس قیمت‌های جهانی را دارند، تصمیم سود سازی باشد. اما آیا دهک‌های پایین درآمدی هم توان چنین شوکی را دارند؟

آزادسازی باید طبق یک برنامه مشخص و مدون چند ساله انجام شود. هم زمان با آن دهک‌های پایین درآمدی هم مورد حمایت قرار گیرند. دولت‌های وابسته به نفت به جای عدالت و توسعه اجتماعی یا بسط تولید، دوست دارد که رویکردهای صدقه‌ای به رفاه داشته باشند. این در حالی

است که نگاهی به وضعیت کشورهای نفت خیز پیشرفته دنیا نشان می‌دهد که این رویکرد تا چه اندازه اشتباه بوده و نمی‌تواند با تکیه به این روش به بهبود وضعیت، توسعه، رشد و رونق اقتصادی و افزایش حجم سرمایه‌گذاری در کشور امید داشت از طرفی هم سطح فلاکت و بدبختی هر روز بیشتر و بیشتر می‌شود.

اگر فکری به حال آن نکنیم پتروشیمی ما هم چند سال آینده یک صنعت ورشکسته و رگلاتور نمی‌رود

رانت خواهد بود که جایگاهی هم در بازار جهانی ندارد.

من به جرأت می‌گویم دوره خام‌فروشی و آینده‌فروشی به ته خط رسیده است. اگر از این بحران عبور نکنیم، دچار گذار خطرناک‌تر می‌شویم و از دولت خام‌فروش آینده‌سوز به دولت آینده‌فروش می‌رسیم. در چنین شرایطی با دولتی مواجه خواهیم شد که حتی از پس

است. دولت انرژی را به قیمت ارزان در اختیار واحد پتروشیمی قرار می‌دهد تا بتواند خواسته‌ها و کنترل‌های خود را داشته باشد چرا که آنها به خوبی می‌دانند که با آزاد سازی قیمت‌ها، حیطه اختیارات آنها هم محدود شده و نمی‌توانند به هر بهانه‌ای در امور شرکت‌ها دخالت کنند. به همین دلیل می‌توان یارانه انرژی را منشا و گلوگاه بسیاری از فسادها و رانت‌ها دانست. متأسفانه در

کشور ما دولت اصرار به دلالت انرژی دارد و به همین دلیل است که زیر بار تشکیل نهادهای تنظیم گر و رگلاتور نمی‌رود. به همین دلیل است که صنعت پتروشیمی ما هم چند سال آینده یک صنعت ورشکسته و رگلاتور نمی‌رود

رانت خواهد بود که جایگاهی هم در بازار جهانی ندارد.

عرضه کنند. در چنین شرایطی دیگر هیچ عذر و بهانه‌ای برای توسعه نیافتگی باقی نخواهد ماند.

نگاهی به سهامداران شرکت‌های پتروشیمی نشان می‌دهد که عمده این شرکت‌ها خصولتی

عصر اقتصاد بخشی از مشکلات فعالان صنعت پلیمر را بررسی می کند؛

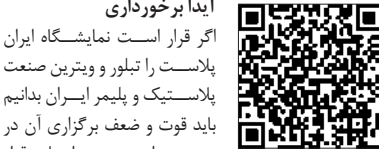
تیغ کند حاکمیت در دست دلالان!

نصب واحدهای پتروشیمی ساخته و تضعیف صنایع تکمیلی پتروشیمی را به دنبال خود خواهد آورد. یعنی سیاست گذاری ها به شکلی پیش می رود که رده های پائینی صنعت پلیمر ضرر می کنند که رده بالاها سود بیشتری کسب کنند! چند سال پیش رییس هیات مدیره انجمن تولیدکنندگان مسترچ و آمیزه های پلیمری ایران در همین زمینه گفته " تجربه نشان داده که واحدهای پتروشیمی در مهندسی عرضه گریز، بسیار هوشمندانه عمل کرده اند و سودهای دو رقمی نزدیک به ۱۰۰ درصد داشته اند. با عرضه تلفیقی، سود آنان سه رقمی خواهد شد، چرا که واردات را به خود واحدهای پتروشیمی سپرده اید و با بالا بردن قیمت محصول وارداتی و عرضه تلفیقی، قیمت محصولات داخلی نیز به شدت بالا خواهد رفت و تورم شدیدی در صنعت پلیمر را موجب خواهد شد."

اینها تنها بخشی از چالش های سخت فعالان حوزه پتروشیمی پلیمری است. صنعت پلیمر، به مانند سال های گذشته با مشکلات و معضلات مختلفی دست و پنجه نرم می کند. کمبود مواد اولیه در رأس این مشکلات قرار دارد که طبیعتاً صنایع پتروشیمی در این موضوع دخیل هستند. چرا که خوراک این صنعت، از مواد پتروشیمی تامین می شود.

حالا دیداید آیا تولیدکنندگان از این مشکل همچنان رنج می برند یا این مواقع برای آنها مرتفع نشده است؟ آیا این صنعتگران مجدداً باید امیدوار به وعده های ناهادهای حاکمیتی مبنی بر سر و سامان دادن به این وضعیت باشند؟ آیا تیغ کند دولت بر دست دلالان صنعت پلیمر اثر بخش است؟ و پرسش مهمتر اینکه بخصوص با روی کار آمدن دولت جدید می توان به بهبود شرایط دل خوش کرد؟

آبدا بر خورداری اگر قرار است نمایشگاه ایران پلاست را تیلور و ویترین صنعت پلاستیک و پلیمر ایران بدانیم باید قوت و ضعف برگزاری آن در هر دوره را هم مورد ارزیابی قرار دهیم. صد البته که رجوع به این موارد به خصوص حالا که ۱۷ دوره آن را سیری کرده ایم و به سال هجدهم رسیده ایم بسیار سخت خواهد بود.

به گزارش عصر اقتصاد، بنابراین باید از این موضوع گذر کرد و به اصل قضیه یعنی مشکلات صنعت پلیمر پرداخت. اما مکلفات صنعت پلیمر حالا دیگر نمی تواند با شعارهای دهان پرکن سیاستمداران پایسان باشد. هر دوره ای از روندهای صنعت پلیمر (مثل همین نمایشگاه ایران پلاست) دولتی ها قولها و وعده های فراوان دادند که کاری می کنند دست سواستفاده گران از این صنعت کوتاه شود اما اینطور که نشد سهل است بلکه زور دلالان و سودجویان بر صنعتگران واقعی چربید.

از یاد نمی بریم که همگان منتقل قولیم صنعت پلیمر که خود از تنوع و گستردگی بسیار بالایی برخوردار است، کامل کننده ارزش صنعت پتروشیمی بوده و اشتغالزایی آن هم نسبت به صنایع پتروشیمی، نفت و ... خیلی بیشتر است. به همین خاطر نباید اجازه داد که مشکلاتی مانند کمبود مواد اولیه چرخ این صنعت را از حرکت باز داردا ما این سازوکار ناگوار همچنان بر این فعالیت ارزش آفرین اقتصادی چیره است.

جای تأسف بسیار است که تغییرات نرخ ارز و رشد عجیب و غریب قیمت دلار بهانه ای شده که در کنار افزایش قیمت های این مواد اولیه، بازار سواستفاده و سوداگری را نه گرم، که بسیار داغ نگه دارد. همه سربل های صنعت پلیمر در دست دلالان و واسطه گران است.

در روزگاری دولت مقرر کرده بود که عرضه این مواد در بورس کالا انجام گیرد تا دست دلالان از آنها کوتاه شود. اما از قرار معلوم آن بخش از موادی که خارج از بورس عرضه شد هم، زمینه را برای افزایش قیمت ها فراهم کرد که آثار آن را داریم به چشم می بینیم.

واقعیت این است که به صورت کلی می توان ادعا کرد که صنعت پلیمر در دنیا و همچنین در ایران با یک بلوغ نسبی رسیده است اما باید به یاد داشت که به همین دلیل تا حدودی خلاقیت ها محدود شده است. در نتیجه تولید چند محصول رنگ به رنگ و به نمایش گذاشتن هرساله آن نمی تواند خیال ما را از بابت اینکه در این صنعت حرف های زیادی برای گفتن داریم راحت کند. آنچه کارنامه صنعت پلاستیک در کشور ما را ممتاز می کند نه فقط در تنوع محصول بلکه

صنعت پتروشیمی، گریزگاهی مطمئن برای رهایی از رکود اقتصادی

تکشدید که شرکت ملی صنایع پتروشیمی جهت تمرکز بر روی ایجاد و توسعه صنعت پتروشیمی کشور تاسیس گردید.

شرکت ملی صنایع پتروشیمی آغاز گر راهی بود که در نهایت به خصوصی سازی این صنعت منتهی شد. یکی از ویژگی های این صنعت، تنوع محصولات آن و تامین مواد اولیه هزاران کارگاه و کارخانه صنایع پایین دستی است که از نظر اشتغال زایی و کسب درآمدهای ارزی و قطع وابستگی، نقش بسیار مؤثری در اقتصاد کشور دارد. صنعت پتروشیمی در ایران قدمتی ۶۰ ساله دارد و به همین دلیل چه از سوی بخش دولتی و چه از منظرگاه بخش خصوصی واجد توجه ویژه بوده است.

اطلاعات منتشر شده حاکی است صنعت پتروشیمی ایران هم اینک به ۹۰ میلیون تن ظرفیت اسمی نصب شده رسیده است. این در حالی است که ۸۰ پروژه این صنعت در دست اجراست که از این تعداد، ۶۵ طرح فعال، پیشرفت مناسبی دارد و میانگین پیشرفت آنها به حدود ۲۵ درصد می رسد و ۱۵ طرح هم در مراحل آغازین هستند. به گفته مسوولان ظرفیت صنعت پتروشیمی ایران بعد از اجرای این ۸۰ طرح، به ۱۷۱ میلیون تن در سال می رسد، این ۸۰ طرح ۸۰ میلیون تن ظرفیت را به صنعت پتروشیمی کشور اضافه می کند. بر پایه اخبار جاری در این صنعت، در سال ۱۳۹۹ صنعت پتروشیمی ۲/۳ میلیون تن پلیمر و ۲/۱ میلیون

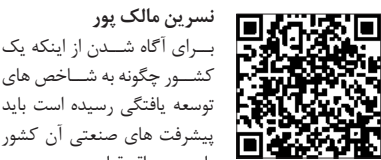
نسرین مالک پور برای آگاه شدن از اینکه یک کشور چگونه به شاخص های توسعه یافته رسیده است باید پیشرفت های صنعتی آن کشور را مورد مذاقه قرار دهیم.

به گزارش عصر اقتصاد، در این روند وسعت یافتن صنایع پتروشیمی می تواند نقش بزرگی در تولید و خلق ارزش افزوده ایفا کند تا رشد اقتصادی آن کشور بیانگر توسعه یافته اش تلقی شود.

با توجه به فراوانی دو منبع ارزشمند نفت و گاز در ایران، صنایع متکی بر این مواد هیدروکربوری جایگاهی ویژه پیدا می کنند و به همین دلیل محاسبه و اندازه گیری مزیت نسبی این نوع محصولات ضروری است.

چرا که کشف مزیت های نسبی تولید و استفاده از آنها، نه تنها تنوع صادرات و ترکیب آن، بلکه شکل تخصیص منابع کشور و الگوی تولید و مصرف را نیز تحت تاثیر قرار می دهد.

بی تردید رشد صنعت پتروشیمی در کشور نیازمند برنامه ریزی ها و اقدامات تخصصی در ارتباط با صنعت نفت و گاز است و به همین منظور وزارت اقتصاد در سال ۱۳۴۲ پیشنهاد تشکیل شرکت ملی صنایع پتروشیمی را تحت مالکیت دولت و شرکت ملی نفت ارائه نمود و چیزی طول

جای تأسف بسیار است که تغییرات نرخ ارز و رشد عجیب و غریب قیمت دلار بهانه ای شده که در کنار افزایش قیمت های این مواد اولیه، بازار سواستفاده و سوداگری را نه گرم، که بسیار داغ نگه دارد. همه سربل های صنعت پلیمر در دست دلالان و واسطه گران است.

در روزگاری دولت مقرر کرده بود که عرضه این مواد در بورس کالا انجام گیرد تا دست دلالان از آنها کوتاه شود. اما از قرار معلوم آن بخش از موادی که خارج از بورس عرضه شد هم، زمینه را برای افزایش قیمت ها فراهم کرد که آثار آن را داریم به چشم می بینیم.

واقعیت این است که به صورت کلی می توان ادعا کرد که صنعت پلیمر در دنیا و همچنین در ایران با یک بلوغ نسبی رسیده است اما باید به یاد داشت که به همین دلیل تا حدودی خلاقیت ها محدود شده است. در نتیجه تولید چند محصول رنگ به رنگ و به نمایش گذاشتن هرساله آن نمی تواند خیال ما را از بابت اینکه در این صنعت حرف های زیادی برای گفتن داریم راحت کند. آنچه کارنامه صنعت پلاستیک در کشور ما را ممتاز می کند نه فقط در تنوع محصول بلکه

رییس کمیسیون انرژی پارلمان بخش خصوصی از لزوم تغییر در استراتژی های تولیدی می گوید:

تنبیه برای صادرکننده، تشویق برای واردکننده

کرده و نوعی بی اعتمادی در بین سهامداران بورسی هم شکل داده است. چنانچه دوستان مایل هستند که عقلائییت به بازار باز گردد و شرایط خوبی تجربه بشود، نیاز است که قوانین و مقررات مدام تغییر نکند تا اعتمادسازی شود. اما به نظر می رسد که خود واحدهای پتروشیمی هم تمایل چندانی برای توسعه

محصولات خود ندارند. تا آن جا که هم اکنون یکی از ندهای اصلی وارده به مجتمع های پتروشیمی تولید محصولات ارزان و با ارزش افزوده کم است.

دلیل کوتاهی مجتمع های پتروشیمی برای تنوع بخشی به تولید محصولات پتروشیمی چیست؟

اصلی ترین مشکل اینجاست که ما استراتژی مشخصی برای توسعه بازار و محصول نداریم. به همین دلیل شاهد تولید محصولات در ایران هستیم که سایر کشورها تمایلی به تولید آنها ندارند. به عنوان مثال در طول سال های گذشته بسیاری از مجتمع های پتروشیمی در کشور ما به سمت تولید اوره رفته اند. این در حالی است که این محصول ارزش افزوده بالایی نداشته و از طرفی هم آلایندهی های زیست محیطی بالایی هم دارد.

اما حالا که با بحران خوراک مواجه هستیم باید اولویت های تولیدی خود را تغییر داده و استراتژی های سرمایه گذاری خود را تغییر بدیم در غیر این صورت رفته رفته از بازار خارج شده و دیگر بازیگری در صنعت پتروشیمی جهانی نخواهیم بود. مشکل یا عامل دوم توقف سرمایه گذاری در کشور است که بی ارتباط با تحریم ها و قطع ارتباطات با دنیا هم نیست. در طول ۱۰ سال گذشته سرمایه گذاری در صنایع نفت، گاز و پتروشیمی و پالایشگاهی انجام نشده چرا که فکر می کردیم که به منبع تمام نشتی انرژی وصل هستیم. اما متأسفانه شاهد هستیم کشوری که خود دومین دارنده ذخایر انرژی است با بحران و کمبود انرژی دست و پنجه نرم می کند.

اما عامل چهارمی که باعث عقب ماندگی این صنعت شده را می توان کاهش سرمایه گذاری در آن دانست. هم اکنون یکی از چالش های اصلی ما در صنعت نفت و گاز و پتروشیمی ما فرسودگی تجهیزات و ماشین آلات در این حوزه است. این همان نکته ای بود که در نشست با وزیر جدید نفت هم آن را یادآور شدیم و اعلام شد که باید خطوط و اقلام و تجهیزات مصرفی در این صنعت باید به صورت دوره ای تحت کنترل قرار گیرند.

اما در حال حاضر به دلیل کمبود برق اجازه اورهال به مجتمع های پتروشیمی در تابستان داده نشده و همین مساله مجتمع های ما در شرایط سختی قرار داده است.

صنایع پتروشیمی در همه جای دنیا یکی از صنایع سودده محسوب می شوند. چرا با این وجود اقبال به سرمایه گذاری در این صنعت بسیار پایین است؟

پاسخ این سوال بی ثباتی ها در قوانین و سیاست گذاری ها است. همگی شاهد اختلافات در خصوص نرخ خوراک واحدهای پتروشیمی در

سال های گذشته بودیم. جدای از این قیمت گذاری های دستوری و قوانین اجباری هم در خصوص وضعیت تولید و عرضه در سرهای بسیاری را برای فعالین این صنعت ایجاد کرده است. یک روز صادرات یک محصول ممنوع می شود و صحبت از افزایش عرضه در داخل است و روز دیگر روی توسعه صادرات تاکید می شود.

در همه جای دنیا سرمایه گذاران بیش از اینکه دنبال سود بیشتر باشند به دنبال ثبات و آرامش هستند.

این بی ثباتی ها نه تنها وضعیت تولید را تحت تاثیر قرار داده بلکه بازار سرمایه را هم دچار تنش

اظهاری در صادرات و بیس اظهاری در واردات است. چرا که سیاست های ارزی کشور به گونه ای تنظیم شده که به نوعی صادرکننده تنبیه شده و وارد کننده تشویق و از رانت ارزی برخوردار می شود! بدیهی است که در چنین شرایطی فساد در کشور بیشتر شده و هر کس به دنبال روشی برای دور زدن قوانین است.

اما کاهش صادرات محصولات پتروشیمی عوامل دیگری هم دست داشته اند که یکی از آنها کمبود انرژی (برق و خوراک) است. متأسفانه خطوط تولید تغییر بدیم در غیر این صورت رفته رفته از بازار خارج شده و دیگر بازیگری در صنعت پتروشیمی جهانی نخواهیم بود

حالا که با بحران خوراک مواجه هستیم باید اولویت های تولیدی خود را تغییر داده و استراتژی های سرمایه گذاری خود را تغییر بدیم در غیر این صورت رفته رفته از بازار خارج شده و دیگر بازیگری در صنعت پتروشیمی جهانی نخواهیم بود

تقاضا در بازار داخلی دانست. متأسفانه بخش زیادی از تقاضای موجود در بورس غیر واقعی بوده و نصیب شرکت های سوری و غیر واقعی می شود که تنها برای بهره مندی از رانت قیمتی درصاف متقاضیان خرید قرار گرفته اند.

نیما عرضه کنند. در مقابل واردکنندگان برخی از کالاها ارز مورد نیازشان را به همین مقدار ارزان تر دریافت کنند. دولت مدعی است که این تصمیم در جهت کنترل قیمت ها در بازار و حمایت از جامعه مصرف کنندگان اتخاذ شده است. اما آمارهای اعلامی از وضعیت قیمت ها و نرخ تورم نشان می دهد که بارانه ارزی پرداختی دولت تأثیری در بهبود سطح معیشت مردم و کنترل قیمت ها نداشته و تنها جیب عده ای که صاحب رانت هستند، پر و پُرت شده است. تداوم این سیاست ها باعث شده که تراز تجاری ما هر روز شرایط بدتری را تجربه کند. سال گذشته تراز منفی ۱۷ میلیارد دلاری برای کشور به ثبت رسید امسال هم اگر فکری به حال این قوانین و سیاست ها نشود، رکورد پارسال شکسته خواهد شد. در این میان صنعت پتروشیمی که سهم بالایی از تامین ارز کشور دارد، شرایط بدتری را تجربه می کند.

گزارش های رسیده به ما حاکی از رواج کمبود انرژی است. اتفاقاً اتفاق بازرگانی تهران را در ادامه می خوانید:

آمارهای اعلامی از کاهش صادرات محصولات پتروشیمی خبر می دهد. از آنجایی که که صنعت پتروشیمی مهمترین منبع تامین ارزی کشور در حوزه صادرات غیر نفتی است، ادامه این روند به شدت برای منابع ارزی کشور خطرناک است. به نظر شما دولت چهاردهم چه طور می تواند جلو این روند را بگیرد؟

برای بررسی راه کارهای اصلی در زمینه توسعه تولید و صادرات پتروشیمی ابتدا باید مهم ترین عوامل این افت را بررسی کرد. به عقیده من کاهش صادرات در صنعت پتروشیمی ۴ دلیل اصلی دارد.

یکی از آنها اختلاف قیمت بین ارز نیما و بازار آزاد است. سوال من این است که بر اساس چه منطق و استدلالی صادرکننده ارز خود را باید ۲۰ تا ۵۰ درصد ارزان تر قیمت واقعی خود در سامانه

رییس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی تهران را در ادامه می خوانید:

آمارهای اعلامی از کاهش صادرات محصولات پتروشیمی خبر می دهد. از آنجایی که که صنعت پتروشیمی مهمترین منبع تامین ارزی کشور در حوزه صادرات غیر نفتی است، ادامه این روند به شدت برای منابع ارزی کشور خطرناک است. به نظر شما دولت چهاردهم چه طور می تواند جلو این روند را بگیرد؟

سیاست های ارزی کشور به گونه ای تنظیم شده که به نوعی صادرکننده تنبیه شده و وارد کننده تشویق و از رانت ارزی برخوردار می شود! بدیهی است که در چنین شرایطی فساد در کشور بیشتر شده و هر کس به دنبال روشی برای دور زدن قوانین است.

اما کاهش صادرات محصولات پتروشیمی عوامل دیگری هم دست به پیش اظهاری می زند تا بتواند ارز دولتی بیشتری دریافت کند. شرایط پیش آمده در تجارت کشور حاصل چند نرخی بودن ارز و سیاست های نادرست ارزی و اقتصاد دولتی است.

تاجیک در بخش دیگری از سخنان خود کمبود خوراک در کشور را مورد اشاره قرار داده می گوید: اما حالا که با بحران خوراک مواجه هستیم باید اولویت های تولیدی خود را تغییر داده و استراتژی های سرمایه گذاری خود را تغییر بدیم در غیر این صورت رفته رفته از بازار خارج شده و دیگر بازیگری در صنعت پتروشیمی جهانی نخواهیم بود.

متن کامل گفتگوی عصر اقتصاد با سعید تاجیک

سکینه مهرانی اختلاف قیمت ارزی نیما و بازار آزاد به حدود ۱۵ هزار تومان رسیده است. حالا صادرکنندگان محصولات پتروشیمی ناچارند که ارز حاصل از صادرات خود را به به قیمت حدود ۴۵ هزار تومان در سامانه نیما عرضه کنند این در حالی است که دلار در بازار آزاد به قیمت حدود ۶۰ هزار تومان معامله می شود.

به گزارش عصر اقتصاد، در این میان واحدهای پتروشیمی که بار اصلی تامین ارز کشور را به دوش می کشند، بیشتر از همه متضرر شده اند. این همان مساله ای است که صادرکنندگان محصولات پتروشیمی از رییس دولت چهاردهم می خواهند که هر چه سریع تر فکری به حال آن کند تا تراز صادراتی کشور بیش از این منفی نشود. اما اجبار صادرکنندگان پتروشیمی به عرضه ارز خود در سامانه نیما تبعات دیگری هم دارد که سعید تاجیک رییس کمیسیون انرژی

اتاق بازرگانی تهران بدان اشاره می کند. او که چند نرخی بودن ارز را فسادزا می داند، در گفتگو با عصر اقتصاد می گوید: سیاست های ارزی کشور به گونه ای تنظیم شده که به نوعی صادرکننده تنبیه شده و در مقابل واردکننده تشویق شده و از رانت ارزی برخوردار می شود. این فعال بخش خصوصی اظهار داشت: در حال حاضر با نوعی کم اظهاری در گمرکات کشور برای فرار از تعهدات ارزی را شاهد هستیم.

در مقابل واردکنندگان هم دست به پیش اظهاری می زند تا بتواند ارز دولتی بیشتری دریافت کند. شرایط پیش آمده در تجارت کشور حاصل چند نرخی بودن ارز و سیاست های نادرست ارزی و اقتصاد دولتی است.

تاجیک در بخش دیگری از سخنان خود کمبود خوراک در کشور را مورد اشاره قرار داده می گوید: اما حالا که با بحران خوراک مواجه هستیم باید اولویت های تولیدی خود را تغییر داده و استراتژی های سرمایه گذاری خود را تغییر بدیم در غیر این صورت رفته رفته از بازار خارج شده و دیگر بازیگری در صنعت پتروشیمی جهانی نخواهیم بود.

متن کامل گفتگوی عصر اقتصاد با سعید تاجیک

خلاصه پژوهش نستر درباره آینده بازار پلیمرها

بازار ۱۳۸۰ میلیارد دلاری پلیمرها در ۲۰۳۶

است. تغییر به سمت وسایل نقلیه الکتریکی (EVs) در اروپا باعث افزایش بیشتر تقاضا برای XNBR شده است، زیرا در قطعات EV و سامانه‌های باتری از آن استفاده می‌شود. اروپا دارای برخی از سخت‌گیرانه‌ترین مقررات زیست‌محیطی در سطح جهان است، از جمله مقررات مربوط به انتشار گازهای گلخانه‌ای و ایمنی مواد. XNBR به دلیل انطباق با استانداردهای زیست محیطی و قابلیت در برآوردن الزامات عملکرد دقیق در صنایعی مانند خودروسازی و ساخت و ساز مورد علاقه است.

نوع محصول (پلی) اتیلن پلی وینیل کلراید پلی پروپیلن پلی استایرن پلی آمید پلی اورتان، پلی آکرل آمید

بخش پلی اتیلن قرار است در بازه زمانی پیش بینی شده ۲۵ درصد رشد در بازار کسب کند این می‌تواند با افزایش تقاضا برای محصول از بخش در صنایع غذایی و نوشیدنی مانند شیر آب میوه و LDPE و HDPE های مختلف مصرف نهایی تحریک شود علاوه بر این، افزایش تقاضا برای در سراسر جهان در اکستروژن فیلم و ورق در سال ۲۰۱۸ پردازش شده است HDPE سایر محصولات بیش از ۱۱ میلیون تن افزایش خواهد یافت.

پیش بینی بازار پلیمرها بر اساس منطقه تخمین زده می‌شود که بازار پلیمرها در آسیا و اقیانوسیه با سهم ۳۰ درصدی در بازار در طول دوره پیش بینی شده بیشترین درآمد را داشته باشد. با اقتصاد در حال توسعه کشورها درآمد قابل تصرف، هزینه کم مواد خام و افزایش جمعیت همگی دلایلی هستند که باعث گسترش بازار در مناطق مختلف جهان میشوند همچنین با توجه به گسترش مستمر کشورهای در حال توسعه مانند هند و ژاپن مصرف پلیمرها نیز افزایش خواهد یافت. همچنین افزایش آگاهی در مورد جایگزین های سازگار با محیط زیست تقاضا برای پلیمرها را در منطقه‌های مختلف افزایش می‌دهد.

آمار بازار آمریکای شمالی

انتظار می‌رود در دوره پیش بینی شده منطقه آمریکای شمالی ۲۸ درصد از کل بازار پلیمرها را به خود اختصاص دهد. افزایش نیاز به پلیمرها در بسیاری از بخشها مانند هواپیما ساخت و ساز و سایر بخشها باعث افزایش تقاضا برای پلیمرها از جمله پلیمرهای محلول در آب در این منطقه می‌شود.

پیش بینی می‌شود که سرمایه گذاری رو به رشد دولت مرتبط با صنعت ساخت و ساز در منطقه آمریکای شمالی به رشد بازار در این منطقه کمک کند. به عنوان مثال طبق گزارش سال ۲۰۱۹ ایالت‌های تگزاس خطوط لوله ساخت و ساز این ایالت را به بیش از ۴۰۰ میلیارد دلار افزایش داده اند.

خوراکی تا سال ۲۰۳۶ تا ۵۵۰ میلیارد در ایالات متحده افزایش یابد.

رشد ۸ درصدی سالانه در بازار لاستیک نیتریل کربوکسیله

گزارش تحقیقات بازار Nester در مورد "بازار لاستیک نیتریل کربوکسیله که این بخش از مقاله توسط بسیار در ایران نیز ترجمه شده نمای کلی از بازار جهانی لاستیک نیتریل کربوکسیله XNBR در نظر تقسیم بندی بازار بر اساس نوع، کاربر نهایی و منطقه ارائه می‌کند. بخش ماشین آلات صنعتی یکی از عوامل کلیدی در رشد بازار لاستیک نیتریل کربوکسیله است. تسمه‌های نقلیه، غلتکها و سایر اجزای ماشین‌آلات اغلب به مواد لاستیکی نیاز دارند که در برابر گرما و سایش مقاومت کنند. خواص استثنایی لاستیک نیتریل کربوکسیله در این مناطق، آن را به انتخابی ترجیح برای تولیدکنندگان که به دنبال بهینه سازی فرآیندهای صنعتی خود هستند، تبدیل می‌کند.

برخی از عوامل رشد اصلی و چالش‌هایی که با رشد بازار جهانی لاستیک نیتریل کربوکسیله مرتبط است عبارتند از:

محرك‌های رشد: افزایش راه حل‌های پایدار و رشد صنعت فرآوری شیمیایی چالش‌ها: با اهمیت روز افزون پایداری زیست‌محیطی، بخش لاستیک نیتریل کربوکسیله ممکن است برای کاهش ردپای کربن و توسعه جایگزین‌های سبزتر با فشار مواجه شود. عدم توجه به نگرانی‌های پایداری می‌تواند منجر به آسیب به محبوبیت و از دست دادن فرصت‌های تجاری در رابطه با مشتریان آگاه از محیط زیست شود.

بخش محصولات پزشکی با رشد قابل توجه در طول دوره پیش بینی، بالاترین درآمد را تا پایان سال ۲۰۳۶ به دست خواهد آورد. کنترل عفونت یک نگرانی مهم در محیط‌های مراقبت‌های بهداشتی است. مقاومت XNBR گونه پزشکی در برابر مواد شیمیایی، روغن‌ها و روش‌های بسترون سازی در کاربردهایی مانند آب بندی و واشر در تجهیزات و دستگاه‌های پزشکی بسیار ارزشمند است. این امر به کاهش خطر آلودگی و عفونت کمک می‌کند. انتظار می‌رود صنعت جهانی کنترل عفونت به ۳۰۹ میلیارد دلار برسد.

بر اساس منطقه‌های نیز، بازار لاستیک نیتریل کربوکسیله اروپا تا پایان سال ۲۰۳۶ درآمد قابل توجهی ایجاد خواهد کرد. صنعت خودروسازی اروپا یک محرك اصلی تقاضای XNBR است. مقاومت استثنایی XNBR آن را به گزینه ای ارجح برای کاربردهای خودرویی مانند واشر، آب بندی و شلنگ تبدیل کرده

بالاترین درآمد را تا پایان سال ۲۰۳۶ ایجاد می‌کند. این رشد با رشد بخش غذا و نوشیدنی در منطقه مرتبط می‌شود. به ویژه در ده سال گذشته، اندازه تجارت غذا و نوشیدنی به طور قابل توجهی در اروپا گسترش یافته است که تا سال ۲۰۲۲ بیش از ۲۳ میلیارد یورو درآمد ایجاد کرده است. انتظار می‌رود این امر تقاضا برای لاتکس NBR را در صنعت غذا و نوشیدنی به عنوان آب بندی با کیفیت افزایش دهد.

فرایند پیچیده و زمان بر تولید NBR و مقررات سختگیرانه ای ایجاد شده توسط کشورها در سراسر جهان برخی از عوامل اصلی هستند که پیش بینی می‌شود. گسترش آتش یا شعله در موتور هواپیما و از نفوذ آب یا گرد و غبار جلوگیری کند. برخی از عوامل رشد و چالش‌های اصلی که با رشد بازار جهانی لاستیک نیتریل کربوکسیله مرتبط است عبارتند از: محرك‌های رشد شامل افزایش تقاضا برای خودرو در سطح جهانی و توسعه ی بخش غذا و نوشیدنی. فرایند پیچیده و زمان بر تولید NBR و مقررات سختگیرانه ای ایجاد شده توسط کشورها در سراسر جهان برخی از عوامل اصلی هستند که پیش بینی می‌شود.

علاوه بر این، پیش‌بینی می‌شود که بازار آمریکای شمالی در طول بازه ی زمانی پیش‌بینی‌شده به دلیل گسترش بخش شیمیایی، دومین بازار بزرگ را به خود اختصاص دهد. یکی از کشورهای عمده ی تولید کننده محصولات شیمیایی در جهان، ایالات متحده آمریکا است که از چهار بخش مستقل تشکیل شده است: محصولات مصرفی، مواد شیمیایی اساسی، مواد شیمیایی تخصصی و مواد شیمیایی کشاورزی که علاوه بر بازار داخلی قابل توجه، بازار رو به

رشد بین المللی را نیز تامین می‌کند. انتظار می‌رود این امر تقاضا برای لاتکس NBR را در منطقه افزایش دهد زیرا برای تولید چندین محصول مقاوم در برابر مواد شیمیایی مانند شلنگ و آب بندی استفاده می‌شود.

کاربرد بسته بندی ساختمان و ساخت و ساز خودرو کالاهای مصرفی برق و الکترونیک، کشاورزی

پیش بینی می‌شود که بخش بسته بندی در بازار پلیمرها تا پایان سال ۲۰۳۶ با بیشترین سهم درآمد مواجه باشد. یعنی سهم ۴۰ درصدی داشته باشد. تقاضا برای مواد برای تولید بسته بندی مواد غذایی و نوشیدنی افزایش یافته است. دلیل این استقبال کاهش خطر از دست دادن کیفیت و جلوگیری از انتقال آلودگی در بخش تولید است. بر اساس تجزیه و تحلیل انجام شده پژوهش نستر پیش بینی می‌شود که فروش مواد غذایی

سی در تجهیزات پزشکی به ترتیب ۲۷ و ۲۶ درصد از بازار اروپا و سراسر جهان را به خود اختصاص خواهد داد.

پیش بینی بازار ۱۰ میلیاردی لاستیک نیتریل بوتادین تا سال ۲۰۳۶

تحلیل اخیر تحقیقات بازار Nester تحت عنوان "بازار لاستیک نیتریل بوتادین (NBR): تجزیه و تحلیل تقاضای جهانی و چشم انداز فرصت‌ها تا ۲۰۳۶" تجزیه و تحلیل دقیقی رقیبا و یک نمای کلی از بازار جهانی لاستیک نیتریل بوتادین (NBR) در شرایط تقسیم بندی بازار بر اساس نوع، کاربر نهایی، برنامه کاربردی و منطقه ارائه می‌دهد.

تخمین زده می‌شود که بازار جهانی لاستیک نیتریل بوتادین (NBR) به دلیل افزایش تقاضا از طرف بخش هواپیمایی به طور عمده رشد کند. لاستیک نیتریل بوتادین (NBR)، در صنایع هواپیمایی و هواپیمایی برای تولید آب بند شلنگ جابجایی سوخت و روغن استفاده می‌شود. همچنین برای پر کردن شکاف بین سطوح جفت شونده و جلوگیری از نشتی در قایق‌های تجاری و هواپیماها در صنایع مختلف استفاده می‌شود. در حالیکه می‌تواند از

مزیت‌هایی که دارند کاربردهای متنوع تری در صنایع مختلف خواهند داشت.

در این پژوهش آمده است: در مصرف خانگی بی‌وسی برای طیف وسیعی از وسایل و مصالح ساختمانی به کار می‌رود از همین رو پیش بینی می‌شود در دوره پیش بینی شاهد رشد تقاضا در این بخش باشیم. PVC در وسایلی مانند بطری‌ها، ظروف آشپزخانه به کار می‌رود.

قابلیت بازیافت مواد پلیمری برای بازیافت مواد پلیمری از روش‌های شیمیایی و مکانیکی همچنین به تولیدکنندگان در کاهش هزینه‌های تولید کمک میکند.

در این بخش نیز استفاده رو به رشد از منابع بیولوژیکی- پلیمرهای مبتنی بر زیست از اجزای کربن تجدید پذیر قابل پیش بینی است. در سالهای مورد انتظار کاربران های معمولی زیستی به جای مواد معمولی مانند سوخت‌های فسیلی سوق خواهند داد. به عنوان مثال، سالانه بیش از ۱۴ میلیارد تن سوخت فسیلی در سراسر جهان استفاده می‌شود

چالش‌ها

در بخش چالش‌ها تاثیر پلیمرها بر محیط زیست به عنوان یکی از چالش‌های جدی در سراسر راه توسعه بازار مطرح شده است. در این گزارش آمده است: پلاستیک معمولی تاثیر مخربی بر محیط زیست دارد اگرچه سبک وزن مستحکم و مقاوم در برابر خوردگی است. علاوه بر این آنها نسبت به فلزات و مواد دیگر ارزان تر هستند از این رو برآورد میشود که وابستگی کاربران نهایی به پلاستیک های معمولی مانع رشد بازار شود. در ادامه این گزارش به بازار محصولات پر کاربرد در صنایع پرداخته شده است که به بخش‌های مهم آن

موسسه تحقیقاتی و پژوهشی نستر با سابقه ای بیش از ۲۵۰۰ پروژه مشاوره ای و ۱۸۰۰ پروژه تحقیقاتی سالانه از سال ۲۰۱۶ کار خود را آغاز کرده است.

این موسسه پژوهشی بیشتر به پژوهش‌های آینده نگر پرداخته و به بیش از ۵۰ کشور از آمریکای شمالی، آسیا و اقیانوسیه، آمریکای لاتین، اروپا، خاورمیانه و آفریقا پژوهش‌های خود را ارائه داده است.

این موسسه پژوهشی در تحقیقاتی که انجام داده اندازه بازار جهانی صنعت پلیمر و پلاستیک را با نگاهی آینده نگارانه در گزارش مبسوطی تحت عنوان «اندازه بازار جهانی پیش بینی و برجستگی‌های روند طی سالهای ۲۰۳۶-۲۰۲۴» ارائه داده که خلاصه آن را به مناسبت نمایشگاه تقدیم خوانندگان می‌کنیم.

اندازه بازار ۲۰۳۶ چقدر است؟

اندازه بازار پلیمرها در سال ۲۰۲۳ به ۷۲۱.۴ میلیارد دلار رسید و انتظار می‌رود تا پایان سال ۲۰۳۶ از ۱.۳۸ تریلیون دلار فراتر رود. در سال ۲۰۲۴ اندازه صنعت پلیمرها ۷۵۷.۱ میلیارد دلار بوده که پیش بینی می‌شود بین سالهای ۲۰۲۴ تا ۲۰۳۶ با رشد متوسط سالانه بیش از ۵.۳ درصد روبرو شود.

این پیش بینی با ارزیابی‌های انجام شده و بر اساس افزایش تعداد خودروهایی که از سیستم‌های حسگر پیشرفته اعلام کرده که خودروهای آینده رشد فوق العاده ای در بازار پلیمرها را برآورد خواهند کرد.

پیشرفت در صنعت خودرو منجر به توسعه حسگرهای تور شده است که در خودروهای سبک وزن استفاده میشود.

اشاره می‌شود:

آینده ترموپلاستیک، ترموست الاستومر

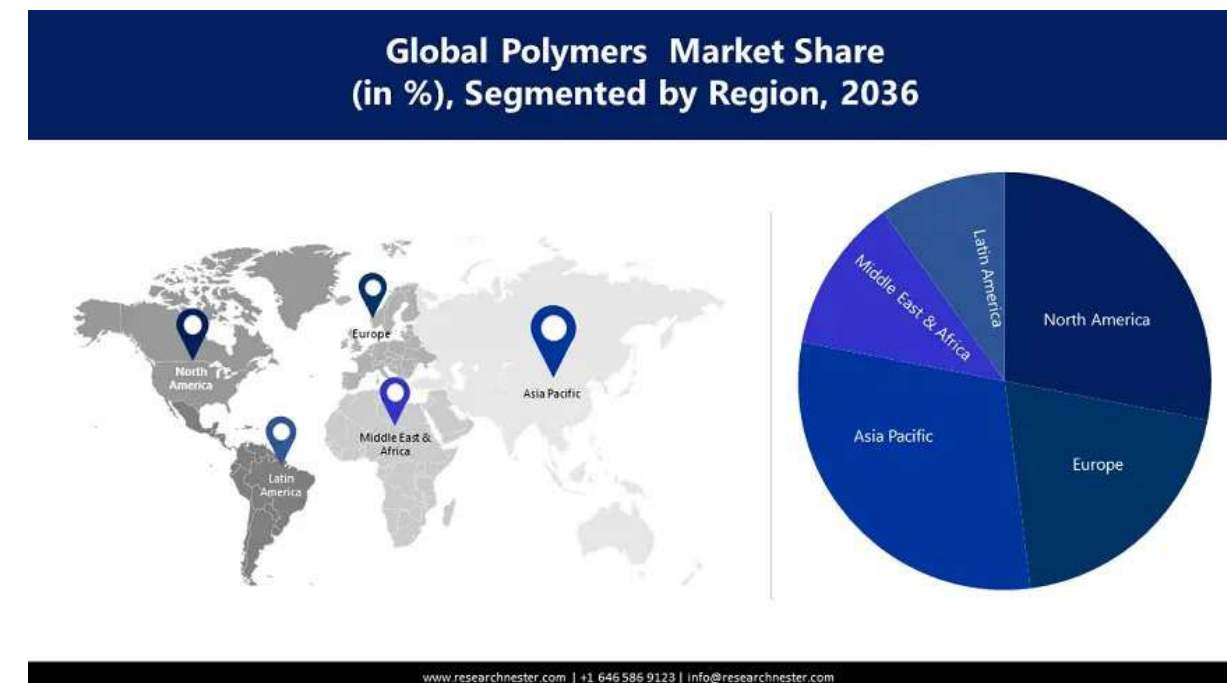
پیش بینی می‌شود که بخش ترموپلاستیکها ۶۵ درصد از سهم بازار جهانی پلیمرها را در سالهای آینده در اختیار داشته باشد. افزایش تقاضا برای ترموپلاستیکها نتیجه مقرون به صرفه بودن سهولت تولید در بخش مواد غذایی و استحکام عالی آنهاست علاوه بر این از این بخش در زمینه‌های دیگری مانند ساخت مدل‌های سبک وزن مخازن ذخیره سازی پائل‌ها و قاب‌ها نیز استفاده میشود. آنها همچنین به دلیل خواص مطلوب تنها پلیمر با کاربرد PVC در کاربردهای مختلف دیگری مانند ظروف غذا خوردن وسایل پزشکی و غیره استفاده می‌شوند. سهم بی‌وسی

طبق گزارش آژانس بین المللی انرژی فروش خودروهای تجاری سبک الکتریکی در سراسر جهان در سال ۲۰۲۱ بیش از ۷۰ درصد افزایش یافته است.

علاوه بر این پلیمرها نقش مهمی در کاهش مصرف انرژی دارند. همچنین آنها به ماده ای با ارزش تبدیل شده اند که برای تولید برق و ذخیره آن استفاده می‌شود. مطالعات متعددی در رابطه با استفاده از پلیمرها برای سلول‌های سوختی و باتری‌های ابرخازن در حال انجام است.

محرك‌های رشد

در بخش دیگری از این پژوهش تحت عنوان محرك‌ها و چالش‌های رشد آمده است: افزایش تقاضا برای پلیمرها به دلیل استحکام، انعطاف پذیری و هزینه کم می‌توانند به عنوان جایگزینی برای بسیاری از مواد مانند فلزات، شیشه، کاغذ و غیره باشند و همچنان به دلیل ویژگی‌ها

کارخانه داران کاغذی!

داستان محصولات پتروشیمی که به جای خط تولید از سوله هایی در شور آباد سر در می آورند

پتروشیمی مواد اولیه حدود ۱۵ هزار بنگاه کوچک و متوسط در کشور را تامین میکنند. این صنعت در سال ۱۴۰۰ حدود ۵ میلیون تن از انواع محصولات پلیمری و شیمیایی از طریق بورس کالا به صنایع پایین دستی فروخته است که ارزشی معادل ۵۸ میلیارد دلار داشته است و در صورتی که صنعت پتروشیمی در کشور شکل نمی گرفت، این حجم از صنایع پایین دستی هم شکل نمی گرفتند و حتی اگر این حجم از صنایع ایجاد می شد، ملزم به تأمین ۵۸ میلیارد دلار از نیاز خود از طریق واردات بودند. همچنین کود شیمیایی مورد نیاز بخش کشاورزی نیز به میزان ۲،۴ میلیون تن و ارزش ۷۰۰ میلیون دلار، از صنایع پتروشیمی تأمین می شود. در نتیجه زنجیره ارزش بسیار عظیمی در پایین دست صنعت پتروشیمی توسعه یافته است که بخش مهمی از اقتصاد و اشتغال کشور را تشکیل داده است. چنانچه تولید صنعت پتروشیمی دچار کاهش شود، بعضی از شرکت های پایین دستی از چرخه اقتصاد حذف خواهند شد و بعضی از نیازهای پایین دستی نیز با استفاده از ارز حاصل از صادرات، صرف خرید خارجی مواد اولیه خواهد شد.

مهم ترین چالش های صنعت پتروشیمی که هم اکنون با آن دست و پنجه نرم می کنند، چیست؟

مهم ترین چالش امروز صنعت را می توان عدم تأمین خوراک پایدار دانست. متأسفانه در تابستان واحدهای پتروشیمی ما با کمبود برق و خاموشی ها مواجه هستند و در زمستان هم با قطعی گاز مواجه هستیم. این کمبود و به دنبال آن نا اطمینانی به تأمین انرژی هر روز در حال بزرگ تر شدن است. این بحران به قدری در کشور جدی شده که حتی سرمایه گذاری واحدهای تولیدی در حوزه های همچون نیروگاه و تولید برق هم نمی تواند این مشکل را حل کند. چرا که در تابستان آسمان کم نبودند مجتمع های پتروشیمی که ناچار بودند برق نیروگاه هایی که با سرمایه گذاری خودشان تأسیس کرده بودند را به شبکه برق تزریق کنند.

یعنی بخشی از محصولاتی که در بورس عرضه می شود، وارد خطوط تولید نمی شوند؟ اگر فرآیند تولید از آنها استفاده نمی شود، چه سرنوشتی پیدا می کنند؟

برخی از این محصولات روانه بازار آزاد شده و برخی دیگر هم به کشورهای همسایه قاچاق می شوند. در این میان برخی از خریداران آنها تغییرات جزئی و کوچکی را در آنها اعمال می کنند و تحت عنوان یک ردیف کالایی دیگر آن صادر می کنند. گاهی این تغییرات در حد تعویض بسته بندی آنهاست. به عنوان مثال پتروشیمی آریا ساسول محصولی را تولید کرده و ناچار به عرضه آن در بورس است. یک تولیدکننده غیر واقعی این محصول را خریداری و بعد از یک تغییر حداقلی که حتی به نیاز به خط تولید هم ندارد آن را به نام خود صادر می کند. برآورد دقیقی درباره مقدار محصولات پتروشیمی که اینگونه صادر می شوند، وجود ندارد اما می توان مقدار آن را ۸۰۰ میلیون الی یک میلیارد دلار اعلام کرد. این محصولات عمدتاً در بازار کشورهای همسایه همچون عراق و ترکیه با قیمت

زینب غضنفری
مقدار خرید و فروش محصولات پتروشیمی در بورس روند افزایشی به خود گرفته است. به گزارش عصر اقتصاد، مسئولین پتروشیمی دلیل این رشد را در افزایش عرضه اعتباری می دانند. آنگونه که آمارهای اعلامی نشان می دهد، نزدیک به ۹ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان محصولات پتروشیمی در تیر ۱۴۰۳ در بورس های کالایی عرضه شده که مجموع فروش اعتباری این محصولات ۳۷ درصد بوده است. نگاهی به ۶ هزار میلیارد تومان عرضه اعتباری محصولات پتروشیمی در تیر پارسال از افزایش ۵۸ درصدی عرضه ها در آمار خبر می دهد. اما به نظر می رسد که رشد تقاضای ایجاد شده در بازار دلیل دیگری هم دارد. آنگونه که فریدون اسعدی عضو اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی به عصر اقتصاد می گوید: بخشی از محصولات پتروشیمی که در بازار بورس عرضه می شود توسط افرادی خریداری می شود که حتی یک خط تولید هم ندارند. این افراد محصولات خریداری شده را در سوله هایی در شورآباد جمع کرده و بعد از یک تغییر کوچک و جزئی آنها را تحت عنوان یک کالای دیگر صادر می کنند.

او که دلیل فعالیت شرکت های صوری و کاغذی در بورس را نبود همکاری و هماهنگی در بین سازمان بورس، وزارت صمت و نفت می داند، می گوید که سالانه چیزی حدود ۸۰۰ الی یک میلیارد دلار محصول در چنین قالبی صادر می شود. متسن کامل گفتگوی عصر اقتصاد با فریدون اسعدی عضو اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی را در ادامه می خوانید:

اما چالش دوم را می توان غفلت از سرمایه گذاری در حوزه بالادست دانست. در حکم برنامه هفتم توسعه روی توسعه میدان نفت و گاز تأکید شده اما متأسفانه بدنه کرخت و فریه دولت اجازه تسهیل و سرعت بخشی به این حوزه را نمی دهد. حتی با وجود اینکه بخش خصوصی آمادگی خود را در این زمینه اعلام کرده اما هیچ همراهی از سوی دولت وجود ندارد. چالش سوم این صنعت را می توان مسایل و دردهای مربوط به بازگشت نرخ ارز دانست. اما چالش چهارم که اتفاقاً اهمیت بالایی هم دارد، مداخلات دولت در قیمت گذاری محصولات پتروشیمی در بورس و اجبار آنها به عرضه در این بستر است.

یعنی به نظر شما واحدهای پتروشیمی باید

مفتخریم در

هجدهمین نمایشگاه بین المللی ایران پلاست

میزبان شما باشیم.

The 18th IRAN PLAST

08 - 11 September 2024

از ۱۸ تا ۲۱ شهریور ۱۴۰۳

محل دائمی نمایشگاه ها بین المللی تهران

سالن میلاد طبقه دوم 31B

کسب و کار جهانی

هجدهمین نمایشگاه بین المللی ایران پلاست

IRAN PLAST

THE 18th INTERNATIONAL EXHIBITION OF PLASTICS, RUBBER, MACHINERY & EQUIPMENT

08-11 SEPTEMBER 2024 TEHRAN INTERNATIONAL PERMANENT FAIRGROUND

۱۸ الی ۲۱ شهریورماه ۱۴۰۳

محل دائمی نمایشگاه های بین المللی تهران

WWW.IRANPLAST.IR